

La humanitat

Any II : Núm. 155
Barcelona, 9 de maig de 1932

Redacció i Administració, Pelayo, 56 segon :-: Telèfons 16407 i 16408
Impremta: Muntaner, 49 :-: Telèfon 31518

Fundador: LLUIS COMPANYS

BOIG O SIMULADOR?

L'estranya figura de l'assassí de Paul Doumer

PREMETIDACIO?

A la primera plana del carnet que li va ésser ocupat a Gorguloff per la policia, hi havien escrites les següents ratlles:

"Doctor Pau Gorguloff: avui, 6 de maig, he mort al President de la República Francesa."

Aquestes ratlles palesen la premeditació. Però ara, els juristes, els policies i els perits es troben amb el dubte de si Gorguloff és un fanàtic, pertanyent a una associació secreta o bé és un boig, un irresponsable, que ha obrat sota l'impuls d'una suggestió, el qual fet donaria a la mort del venerable president de la República francesa el caràcter d'una tragèdia fatal, de la qual ningú en fóra responsable.

ELS ANTECEDENTS DE GORGULOFF

Es coneixen els antecedents de l'autor de l'atemptat.

Pau Gorguloff va néixer a Luhensky (Caucas), el 29 de juny de 1895. Va fer els seus estudis a Praga, en la qual Universitat va obtenir el títol de metge. Tornà al seu país natal, i no se'n sap res de la seva vida, fins que la revolució l'obligà a sortir-ne. Es refugià a Praga, i a mitjans de 1930, va a París, instal·lant-se a Boulogne-sur-Seine, al carrer de Saint Cloud, 41, i després a Billancourt, carrer Solferino, 12, d'on passà a l'hotel instal·lat al núm. 31 del carrer del Comerç, de París. En aquest domicili, exercí la medicina, essent-ne clients seus, els russos emigrats. A més, es dedicà a les lletres, emprant el pseudònim de "Paul Brade". A les seves targetes, s'hi llegia "Paul Brade, escriptor, antic combatent".

"La meua consigna — es llegeix en el seu carnet — és el bé de la meua pàtria. És l'ideal somniat, més preciós que la glòria, el diner i la vida, doncs no hi ha vida sense pàtria."

Diu, també, en el seu carnet:

"Els nostres enemics són els europeus. Violent tots els drets, fins els més sagrats. Són uns canalles. Perquè no volem ajudar-los, europeus, perquè nosaltres, els russos, tinguem una pàtria, com vosaltres teniu?"

Gorguloff fundà un partit, que tan aviat anomena nacional democràtic, com organització camperola revolucionària... Es mou, va a totes les reunions, fa propaganda feixista, elogia a Mussolini i a Hitler, escriu les obres "El fill d'un home" i "Els skiffs de les neiges".

Al cap de cert temps de viure a París, demana la corresponent carta d'estranger. Amb aquest motiu, va fer-se la informació de costum, posant-se de manifest que no posseïa el títol de Medicina francès i que, per tant, no podia exercir a França la seva carrera. Com tampoc va poder justificar els seus mitjans d'existència, va acordar-se la seva expulsió, però abans que aquesta fos feta efectiva, va anar-se'n a Suïssa, on va casar-se per segona vegada.

Va tornar a París el desembre de 1931, i llavors se li va dir que havia d'anar-se'n. Així va fer-ho, passant a residir a Mònaco. Allí ha viscut — vil·la "Horizon", boulevard de l'Observatori — fins el dia 4 d'aquest mes, que

L'escriptor Claudi Farrere, que acompanyava el president M. Doumer, i que resultà ferit

vida amb la qual féu coneixença en una cerveteria del boulevard Saint Michel. Quan la dona se'n va, Gorguloff es posa a escriure i després es fica al llit. A l'endemà al matí, es lleu, es vesteix, examina els seus dos revòlvers i surt al carrer. A les poques hores, el fet criminal es produïa.

"LES CAMISES VERDES"

L'assassí del president Doumer, era forçat conegut en els cercles russos de París, on era considerat com un maníac. Era fundador del partit feixista rus, al qual titulava "les camises verdes". Al mes de desembre darrer, va portar a un editor del carrer Pascal, un opuscle de 72 pàgines, en el qual exposava el seu programa polític. El dit editor va ésser amenaçat manifes vegades per Gorguloff, pel fet de que l'obra tardés en ésser impresa.

En el dit opuscle, hi domina la idea de la guerra, i ell es titula "el dictador verd". Arriba a compondre l'himne de la futura Rússia, del tot incoherent. Descriu, amb tota cura, els 4.214 uniformes de l'exèrcit verd, i explica com ha d'ésser el futur govern rus, del qual exclou els comunistes, els socialistes, els jueus, els estrangers i les dones.

L'esmentat opuscle acaba dient que la guerra serà la salvació dels refugiats russos escampats pel món, la fi del poder dels soviets.

LA DECLARACIO DE L'ASSASSI

Preguntat per la policia, Gorguloff ha declarat que nasqué el 29 de juny de 1895, a Labinskaja; que és fill de Timoteu i de Bàrbara Aftachhoff. "Sóc — ha afegit — doctor en Medicina, i visc a la vila L'Horizont, de Mònaco, en la qual resideixo des de fa quatre anys, perquè tinc prohibida l'estada a França. Jo volia fer propagan-

da política, més especialment en el que es refereix a la lluita contra el règim soviètic. He atemptat contra el President de la República per a obligar a França a lluitar contra els Soviets."

Gorguloff anà, el dia abans, al lloc on ha atemptat per tal d'estudiar la disposició del terreny. Esperà durant una hora que passés el President. "Quan arribà — ha declarat l'assassí — em vaig apropar fins a un metre d'ells, i vaig disparar diversos trets de revòlver contra el senyor Doumer; dos o tres, em sembla."

Ha afegit que havia comprat el revòlver a Praga. Se n'hi ha trobat un altre, que li serviria en cas que no haguessin estat suficients les bales del primer. També se li han trobat tres comprimits de sublimat, que portava amb la intenció, segons sembla, de suïcidar-se.

El detingut ha acabat dient:

—No sóc un bandit; sóc un assassí polític. No tenia cap motiu personal per a matar el President, al qual no coneixia.

Per a poder entrar a l'Exposició, l'assassí demanà a l'Associació d'Escriptors Combatents dues targetes, que li foren facilitades amb el pseudònim de Paul Brade. Sota aquest pseudònim, Gorguloff havia publicat diversos llibres, i ell mateix era escriptor i ex-combatent.

Ha declarat també:

—Jo havia fundat una Associació, que agrupava trenta o quaranta membres; però no he tingut la seva confiança, i ells m'han traït. Conec a París diversos refugiats russos, que són amics meus; però no puc donar els seus noms i direcció perquè els ignoro.

LA VERITABLE PERSONALITAT DE GORGULOFF

Segons les darreres noves de París, encara no s'ha fet la llum sobre la veritable personalitat de Gorguloff. Uns periòdics el presenten com a feixista republicà rus, d'altres com un monàrquic "enraged" i finalment es parla que en realitat és un agent secret de la Txeka. Aquesta darrera versió adquireix cada cop més versemblança, puix s'han rebut notícies de Praga comunicant que Gorguloff va estar l'any 1930 a la capital txecoslovaca fomentant la formació d'un partit camperol de tendències bolxevitzants.

Per altra banda, la Direcció de policia de París ha pogut comprovar que en arribar a França l'any 1930 portava una carta de presentació i recomanació del Partit Comunista txec.

"La Humanité", òrgan comunista francès, ha publicat un extraordinari atribuint l'atemptat als russos blancs, als quals omple d'improperis. Aquest periòdic insereix una informació so-

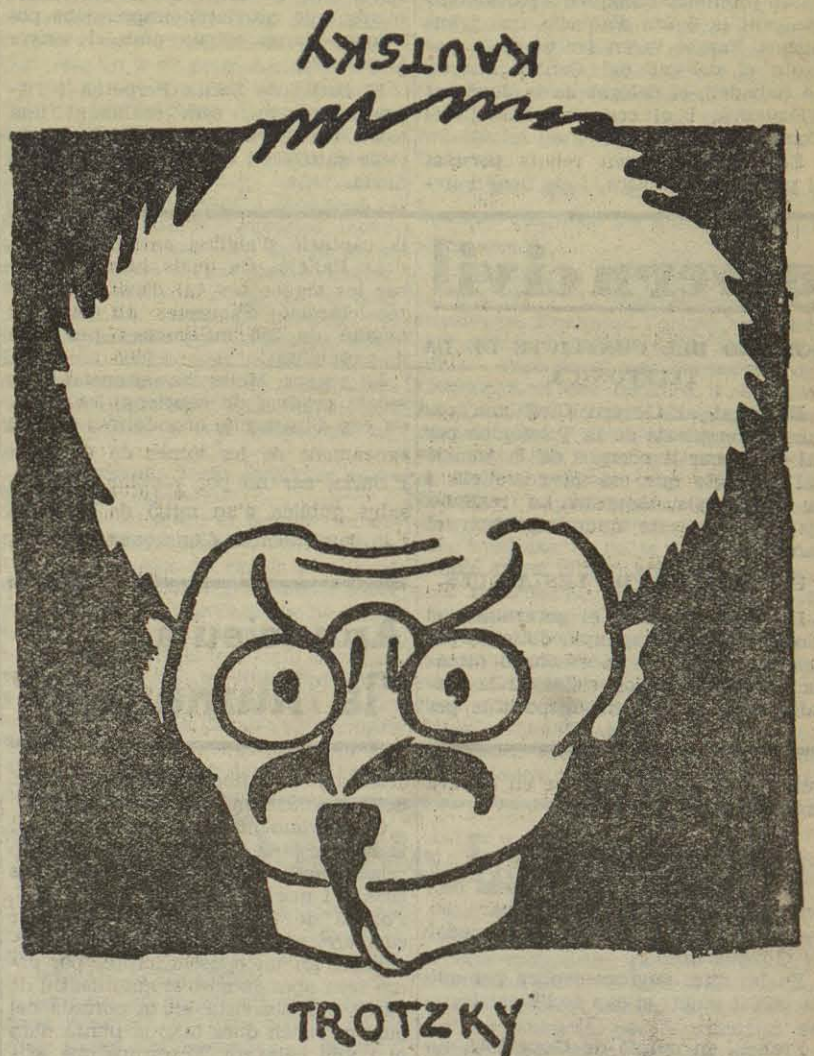
El metge rus Gorguloff, autor de l'atemptat contra el president de la República francesa

bre la personalitat de Gorguloff, al qual presenta com un monàrquic fanatitzat. En els centres informatius es declara que tots els al·legats que cita l'òrgan comunista són inventats totalment.

LES AVERIGUACIONS DE LA POLICIA

Els esforços de la policia estan concentrats a establir exactament els mitjans de vida que disposava Paul Gorguloff, assassí del President de la República, puix aquesta qüestió apareix molt confusa. Gorguloff no arribava a disbauxar diner, però sí que portava una vida desproveïda de privacions, a desgrat de no conèixer-li cap ingrés.

Les preguntes que s'han adreçat a Gorguloff sobre la seva vida econòmica

Heu-vos ací els dos enemics de l'actual Govern de la U. R. S. S. Un d'ells Trotsky, l'ideòleg de la Revolució permanent. Posant el gravat cap per vell, veurem a Kantski, el vell marxista alemany (De "Leningradskaja", Praga)."

El dissabte a la nit, morí repentinament, a París, el director de l'Oficina Internacional del Treball, M. Albert Thomas

París. — El senyor Albert Thomas, director de l'Oficina Internacional del Treball, sofri prop de mitja nit del dissabte, un fort síncope.

Fou traslladat amb la urgència del cas a l'Hospital Beaujon, en el qual benèfic establiment morí poc després d'haver-hi ingressat.

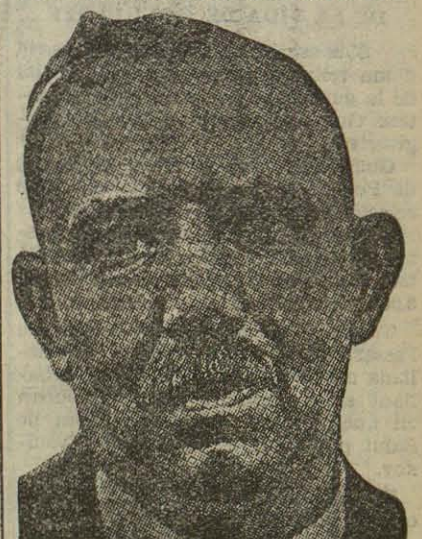
Tot seguit que el senyor Tardieu tingué coneixement de la desgràcia, acudí a l'Hospital en companyia del president del Senat, senyor Lebrun.

Albert Thomas nasqué a Champigny-sur-Marne, el dia 26 de juny de 1878. Estudià Dret a la Universitat de París, i més tard obtingué una plaça de professor auxiliar d'Història. Des de molt jove ingressà al Partit Socialista, i en fundar-se "L'Humanité" s'encarregà de les seccions obrera i social. Fou elegit diputat el 1910, i aviat aconseguí un gran prestigi a la Cambra.

El 1914 el gabinet Viviani el nomenà ministre de Municions, en el qual departament desplegà una extraordinària activitat i assolí grans èxits.

En formar-se, l'any 1917, el Govern Clemenceau, Thomas es negà a formar-ne part, i tornant a la seva activitat política, fundà la "Information ouvrière et sociale". El seu nom, però, va unit a la seva labor internacional. En la primera Conferència Internacional del Treball, celebrada a Washington, a finals de 1919, fou nomenat director de l'Oficina Internacional del Treball, càrrec que li fou confirmat el 1920. Thomas es consagrà enterament a l'obra d'organització i desenrotllament d'aquesta tasca, la qual va lligada amb el seu nom.

A 1924, visità el nostre país, amb

ALBERT THOMAS

l'objecte de conèixer de prop els nostres organismes socials. La mort l'ha sorprès en el ple de la seva vigoria i quan encara podia rendir un esforç perseverant en un lloc en el qual es requereixen condicions vertaderament excepcionals.

La seva incansable activitat política i social no impedí a Thomas de distingir-se com a publicista.

Entre les seves obres esmentarem: "El sindicalisme alemany", "Rússia, rara colonitzadora", "El segon Imperi", "Història anecdòtica del treball", "Les relacions entre les diferents formes de la cooperació".

En 1905, anà a la capital alemanya amb l'objecte de procurar la publicació dels seus llibres, especialment un assaig popular fantàstic, la lectura del qual dona la impressió que el seu autor té les facultats mentals pertorbades.

Durant la seva estada a Berlín evità de reunir-se amb els emigrats russos, als quals acusava d'haver traït la causa del seu país.

La seva situació era en extrem miserable i ja llavors afirmava figurar al front d'un partit nacionalista rus, el

LEBRUN O PAINLEVÉ?

Demà tindrà lloc, a Versalles, l'elecció de president de la República francesa

L'elecció presidencial ha estat fixada per a demà, dimarts. A Versalles es treballa, des del dissabte, en l'arranjament de la Sala del Congrés i instal·lació dels serveis telegràfics i telefònics. El "Journal Officiel" publicà ahir la llista següent:

"Conforme als precedents de 1894 i 1899, el president del Senat, en la seva qualitat de president de l'Assemblea Nacional, ha decidit que les dues Cambres sien convocades en Congrés, a Versalles, el dimarts, dia 10 de maig, a les dues de la tarda, per a procedir a l'elecció de President de la República."

Per a succeir a M. Paul Doumer en la presidència de la República francesa, són dos noms amb remarcable

insistència: el de M. Albert Lebrun, president del Senat, i el de M. Paul Painlevé, antic president del Consell. Hom parla també de M. Pierre Marraud, ex-ministre, i de Georges Leygues, ex-president del Consell.

M. Lebrun, nascut a Mercy-le-Haut el 29 d'agost de 1871, és enginyer de mines, i ha estat conseller general, ministre, diputat, senador i president de la Comissió de Control d'Armaments a la Societat de les Nacions.

M. Paul Painlevé, va néixer a París el 5 de desembre de 1863. Ha estat professor de la Facultat de Ciències de Lille, director de Conferències a la Sorbona, president de l'Observatori de París i president de la Cambra de Diputats i del Consell de ministres.

la humanitat

Any II

Barcelona, 9 de maig de 1932

Núm. 155

JA ELS COU...

pel fet de què la discussió de l'Estatut, al Parlament, iniciada el divendres passat, s'hagi mantingut en un pla de serenitat republicana, els diaris monàrquics de Madrid, els diaris que tenen el baix desig de pertubar la República, han sortit de pollaqueria.

Això de què des del primer moment a les Corts no s'hagi donat un espectacle, sinó que, ans tot el contrari, tothom hagi contribuït a donar una nota de mesurada serenitat i un exemple de veritable democràcia, deixant-les al carrer les passions i les estridències, no els ha plagut gens als reaccionaris. I els diaris anticatalans i antirepublicans, que cerquen afanyosos totes les ocasions per a exhibir el seu despit de derrotats, no han pogut

menys, ara, que exterioritzar el seu disgust, la seva rancúnia.

Aquesta actitud dels enemics de Catalunya, ens assenyalà la nostra conducta a seguir, com a catalans i com a homes d'Esquerra.

Conjuntament amb l'espiritualitat d'aquesta hora, hem de tenir, també l'espiritualitat de la nostra conducta, del nostre gest, de les nostres paraules. Cal evitar que les nostres accions sien motiu d'excusa perquè una certa mena de gent, residus de la Dictadura, segueixi barrant el sentimentalisme d'una part del poble.

Cal tenir la màxima serenitat i no caure en els paranys que ens preparin els enemics. La justícia i la raó estan amb nosaltres, i això, no cal pas oblidar-ho.

Cròniques de «La Humanitat»

M. DOUMER, MARTIR

Les cinc de la tarda. Al cafè. Una penya d'amics que van al cafè a cridar amb motiu de qualsevol futeia, de qualsevol banalitat que obliden en sortir al carrer.

De sobte ens diuen que acaben d'assassinar monsieur Paul Doumer, President de la República Francesa. En una Exposició del Llibre, organitzada per l'Associació d'Escriptors Antics Combatents. L'assassini—segons consta en un carnet que li ha estat trobat al damunt—també es diu Pau i també ha estat president: Pau Gougoloff, ex-president dels feixistes russos.

La nova ens causa més estranyesa que indignació. Mai no hauríem cregut que monsieur Paul Doumer podés ésser víctima d'un atemptat. No ens semblava—dit sigui amb tot el respecte degut a França i al mort—que monsieur Paul Doumer tingués aptituds ni mèrits per a ésser víctima d'atemptat. Ens explicàrem l'atemptat: contra Mussolini, contra Pilsudski, contra el general Machado, contra el general Carmona, contra Hitler; però no ens el podem explicar contra monsieur Paul Doumer.

Paul Doumer era un home alt, amb un bigoti i una barba blancs, somrient, inofensiu i simpàtic. Paul Doumer era un President típic Loubet: un d'aquells vells francesos decoratius i plens de bonhomia, incapax, segurament, de cap heroicitat, és a dir: incapax del tumulte i del desordre. Paul Doumer era l'anti-cabdill, l'anti-heroi. Presidència la República Francesa timent com si es tractés d'una oficina: amb seny, amb mètode, sense presumir i d'una manera gens espectacular.

Des d'ell, en el seu passat, hi havia una vida pler de treball i d'honorables: vida que hauria estat sempre gris, malgrat la Presidència de la República, si no s'hagués tacat de sang. No aspirava a l'heroisme ni al martiri. I heu! ací com l'home menys indicat per al martiri i l'heroisme haurà esdevingut un màrtir i un heroi.

Es el perill de l'atemptat. Moltes vegades si l'assassini pensés que, matant, anava a fer un màrtir i un heroi, no mataria. Recordeu Lluís XVI, recordeu Enric IV, al qual el punyal de Ravallac—instrument dels jesuïtes—féu més bo del que era.

A nosaltres ens dol que monsieur Paul Doumer hagi estat assassinat, ja no cal dir-ho. Però ens dol, sobretot, que hagi estat assassinat en una Exposició del Llibre, fou possible el que ningú no pot preveure: en una Exposició del Llibre, fou possible el crim. I per això és més odiós: perquè fou comès entre llibres.

Monsieur Paul Doumer era aquest home senzill, aquest bon burgès que estima la llar i estima els infants; aquest bon burgès que sap crear al seu entorn una placida atmosfera de cordialitat i de respecte i que, en arribar a la Presidència de la República, és l'orgull del barri.

Monsieur Paul Doumer era l'home ponderat i assenyat—en el qual no hi havia cap de les turbulències del geni—que envella tranquil·lament, que moriria tranquil·lament, un xic oblidat i no ocupava la més alta magistratura de la nació, com monsieur Loubet. Monsieur Paul Doumer era un d'aquests homes que passen per la vida placidament, sense despertar grans admiracions, però sense despertar cap odi. Monsieur Paul Doumer era un d'aquests homes que no s'excedeixen, que compleixen estrictament el seu deure. Monsieur Paul Doumer era un d'aquells homes que vénen d'ombra, brillen un instant i després retornen a l'ombra.

Però un dia monsieur Paul Dou-

mer va a visitar una Exposició del Llibre. Ell creu que aquell és un dia com els altres. I és el seu darrer dia. Ja no oirà més les aclamacions del poble; ja no el rebran més, en les festes oficials, als sons de La Marseilles, que segueix essent gloriosa en la França de Còti i de Citroën; ja no veurà més en els ulls i en els somriures d'aquest bon poble parisenc, la simplicitat, l'afecte, la cordialitat; ja no veurà més aquest cel de París, tan amable, i que sempre té un lleu color de perla, adhuc quan és blau.

Monsieur Doumer salutà els seus amics i el poble com cada dia i no sap que ja no els saludarà mai més. Monsieur Doumer mira els llibres i no sap que ja mai més no tornarà a veure llibres.

La Mort el segueix. La Mort ve de Mònaco, en figura de rus emigrat, de rus "blanc". Com pertoca a un personatge tan sinistre, vesteix severament de negre. Malgrat el seu trist aspecte, la Mort ha passat la nit en un "hotel meublé", acompanyat d'una d'aquelles dames tan útils als forasters que són sols i van per primera vegada a París. La Mort es diu Paul Gougoloff, i després, un cop començat l'atemptat, dirà unes quantes frases de melodrama per tal que les agències de premsa puguin escampar-les pel món.

Monsieur Paul Doumer parla amb Claudi Farrere, que a més de novel·lista és, o era, oficial d'alta graduació de la Marina francesa; fulleja un llibre.

La Mort el segueix, s'apropa. De sobte sonen uns trets i el President cau. Al frac negre, a la camisa blanca, floreixen unes roses de sang.

L'assassí, després, farà tot el possible perquè diguin d'ell que és un pertorbat. I justificarà el seu crim amb unes explicacions estúpides: ha mort el President de la República Francesa perquè França no havia declarat la guerra a Rússia soviètica.

I, estúpidament, haurà dut la tragèdia a la família del mort. I de monsieur Paul Doumer, que hauria estat un de tants presidents amables, suaus, borrosos, un de tants presidents que, sortosament per ells, han passat sense pena ni glòria, n'haurà fet un màrtir.

Qui no serà màrtir serà l'assassí. En el seu crim no hi ha més que estúpidesa. Més que el criminal veiem en ell l'estúpid. Adhuc en el seu premeditat suïcidi, puix, segons sembla, volia suïcidar-se, ell, un metge, amb unes pastilles de sublimat: timent com una tanguista.

LLUÍS CAPDEVILA

focs de bengala

JOCS FLORALS... I ARBRES A TERRA

L'allaveu ens tramet amb tota fidelitat allò que hom diu a l'Estrada del Palau de la Música Catalana. Entre parlament i parlament ens arriba una remor que s'assembla a la de la mar. Es veu que hi ha una gentada formidable escoltant i aplaudint. El poble o, millor dit, la classe mitja barcelonina, vibra encara i vibrarà molts anys amb la periòdica celebració del torneig de la bellesa i la poesia. Tinc amic de la meua promoció que en aïuen molt de mal dels Jocs Florals. Jo, no. Sóc bàrbar i feréstec, però mai no m'ha fet cap nosa que unes dames bellíssimes associessin els prestigis de la seva formosa a una festa catalana ni que unes doctores d'homes interrompessin unes hores

cadadia...

Builetí del temps

Ahí, al capvespre, un ventet no massa suau, no massa poètic—malgrat els Jocs Florals—que no tenia altra virtut que la d'escampar i allunyar els núvols.

Havia quedat el moll blau, d'un blau profund, com rentat de nou. I en aquest cel s'hi perfilava un xic de lluna, talment la llua, dibuixada curiosament, del pit d'una donzella.

A sota hi havia un estel esguardant i s'hi tendria. I la talaia lluminosa del Tibidabo, emergint erecta i resplendent de la muntanya negra de nit, era com un braç que volgués abastar aquella corba pàlida que es jonja

Alira vegada Unamuno

Ara, cada dia, puix l'Estatut no deixa dormir tranquil el devot de Kierkegaard.

Però avui ço que us volem dir d'ell no fa referència a l'Estatut. I ja és ben estrany.

En preguntant-li els periodistes que opinava de l'assassinat de Paul Doumer, respongué:

—A mi no m'ha impressionat gaire, perquè no el coneixia.

Criem sincerament que don Miguel de Unamuno és un savi. Però si deia gaires coses com aquesta hauríem de deixar de creure ben aviat en la seva saviduria.

La traca final

Ahí finalitzà la "Gran Semana del Tradicionalismo catalán", en la qual els agraris—que tant amor demostren a Catalunya amb atxó de l'Estatut—hi han col·laborat eficaçment.

Foren hostes de Barcelona—que per a certa mena de gent voldríem que no fos archivo de la cortesia—la plana major dels catòlico-agraris. Adhuc teníem entre nosaltres aquella mena de Joana d'Arc de via estreta que es diu Urraca, que en català vol dir garsa.

Fou la traca final. Però, val a dir-ho: una traca un xic aigualida, una traqueta.

L'any llur tasca de cada dia per tal de desgranar unes rimes i trametre-les als Jocs. Ni que tal dia com ahir una multitud de gent mitjanament culta faci costat a la nostra elite en una solemnitat que, tot i el seu aspecte decoratiu, és perfectament civil.

Honorar les flors les dones m'està molt bé. Jo no sé de què us indignen, amics refractaris. ¿Trebeu que les poesies no són de prou qualitat? Hi podeu lliurar les vostres que potser ho seran més. Ja heu vist com enguany quedaven deserts una colla de premis per manca de palladins que en col·legessin els escuts. Si existís en els verdictees les immoralitats que vosaltres dieu, no hauria mancat qui s'emportés aquells. Altrament, cal no oblidar que per la història dels Jocs Florals han passat gegantassos com Verdader i Guimerà i orfebres primilats com Maragall i Alcover... Fora irreverent mofar-nos de coses que ells havien trobat bones.

Jo no he escrit mai res per als Jocs Florals. No pas per animositat, sinó perquè sempre m'he vist petit i m'ha semblat que no en sabia prou. Ara, però, em sento temptat d'escriure-hi. Mai no dirieu la il·lusió que em produiria obrar el premi ofert pel meu il·lustre antipoda i adversari, senyor Cambó. Em faria l'efecte d'una picardia infantil, d'una facècia divertida.

Ara bé. Tot just acabada la festa al Palau ve a veure'm un vell camarada. Torna de Valldoreix on han celebrat un esplendorós aplec els excursionistes de Gràcia. El meu visitant em pondera la festa i em fa un calorós elogi del paisatge. Però...

...és inconcebible. Així com ho sentiu. No us podeu imaginar, més amunt de Les Planes, la quantitat de pins que he vist a terra. Pel que es veu cap legislació forestal no detura la codícia dels posseïdors de boscos i aquests són tan rucs si ja o no fa com el pagès de la gallina dels ous d'or. Talen i talen, sense compte ni mesura, i poc a poc van tornant ermoïts allò que eren pinedes espesores, compactes taques de vegetació luxuriant damunt la pissarra de les muntanyes. Si s'ho proposen, tornaran el cor de Catalunya tan pelat i tan eixut com la mateixa Manxa de Don Quixot...

Es possible que el denunciament exagerés. Tanmateix és evident que a Catalunya, a Barcelona, el crim arboricida té adeptes i fanàtics que no se'n saben estar. Conviendria que la futura i pròxima reestructuració de Catalunya impedis la conversió del nostre paisatge en una perspectiva llunara. I no estaria de més que, a partir dels pròxims Jocs Florals, el Consistori establís un premi permanent per al millor treball, en vers o prosa, en defensa, il·la o homenatge de l'arbre nostrat, per a ésser cantat i après de cor obligatòriament a totes les escoles de Catalunya. Jocs Florals? Per molts anys que visquin. Però no oblidem que els arbres són els germans grans de les flors.

J. M. FRANCES

El conseller a la Generalitat, senyor Serra i Moret, preguntat per un reporter, sobre diverses qüestions referents a l'Estatut, ha fet les següents declaracions

—I pel que fa referència a l'Estatut de Catalunya?

—L'Estatut, aprovat íntegrament—ha prosseguit el nostre interlocutor, senyor Serra i Moret—, d'execució dintre el nostre territori de les illes de treball, les quals com sabeu tenen caràcter general i algunes internacionals. La política agrària i la legislació de cooperatives, mutualitats i crèdit social serà cosa nostra. No cal a Catalunya somniar amb grans creacions ni amb improvisacions perilloses. Parlem molt si sabem coordinar tota la riquesa creada a base d'institucions populars i donarem un to de permanència i de seguretat al que són avui bons intents o tímides realitzacions de col·lectivitats abnegades. El Departament d'Economia i Treball del futur Govern de Catalunya tindrà una tasca importantíssima, només impulsant i facilitant la relació i articulació d'aquestes activitats, amb les quals hi ha ja tot el sistema nerviós d'una nova economia. Li manca tan sols el cervell, el seny ordenador, la facultat directriu. No fóra cap miracle que Catalunya, sense tenir una òrbita molt extensa de facultats, trobés el mitjà de crear facultats noves i arribés a donar un ritme i una orientació a tota l'economia espanyola.

—Concretant: I els conflictes entre el treball i capital?

—Conflictes entre el treball i el capital n'hi haurà sempre, i malaventurat el poble que no en té. No he de dir quin és el meu pensament sobre aquestes matèries, però sí que he de dir que quan tinguem la facultat d'aplicar a casa nostra la legislació social, no és improbable que les lluites perdin el verí que han tingut fins ara i que les masses obreres de Catalunya acceptin l'acció interventora i conciliadora del Govern, si aquest sap demostrar l'equi-

mitat i la rectitud que requereixen aquestes intervencions. Els obrers catalans, com els de tot el món, són sensibles a les manifestacions d'una justícia serena i fonamentalment humana i no van contra la civilització ni contra la riquesa creada, sinó contra una organització social i una distribució de la riquesa que tothom reconeix que és injusta. Si la llei és prudent i els que l'apliquen són persones pures, els obrers no refusaran la ingerència del poder públic en els conflictes que les necessitats plantegin. Hem de convenir que la seva resistència ha estat fins ara sobrerament justificada. I per això cal que els organismes de Treball de la Generalitat tinguin la virtut d'ofereir les necessàries garanties a les parts contendents.

—S'han tingut en compte totes aquestes qüestions per a quan l'Estatut sigui aprovat?

—Els plans ja estan fets, i l'Estatut no ens aturà desprevintus—ha manifestat finalment l'actual conseller d'Economia i Treball de la Generalitat—. Però és el nou Parlament de Catalunya el que decidirà, i el poble ha d'escol·lir. Veuem. El que us puc dir és que tot fa preveure que anem per un camí feliç i que ens esperen dies de treball, però de gran eficàcia pel benestar i la pau dels catalans. Aquest serà indubtablement un dels períodes més interessants de la història de la nostra terra, i jo confio que fins els més relictants, dintre de pocs anys es consideraran afortunats d'haver viscut aquesta època de grans transformacions i miraran amb goig el camí recorregut. Aleshores, ells i nosaltres, podem formar judici i no ens desavindecem, perquè Catalunya escurça moltes distàncies, eleva molts esperits i és una palanca que pot capgirar el món.

Tornem-hi. No ha estat res

Transcorreguda la curta treva del repòs dominical, els nostres homes es disposen ja a reprendre la lluita per la llibertat de Catalunya.

Fins ara no es pot dir que aquesta hagi començat. Els caps visibles de les dues forces contraposades—Maura i Companys—pot dir-se que s'han limitat a sortir al mig de la palestra a fer sonar el clari respectiu i brandar, cadascun, la seva ensenya.

No podem queixar-nos, nosaltres, de com s'ha produït el capítol adversari. Tampoc no esqueixaran ells, si volen fer-nos justícia, de la conducta del nostre capítol. L'un i l'altre han fet honor a les regles de cavalleria i, és de creure, que la pauta que han donat serà la que en tot moment segueixin les parts contrincants.

MAL CAMI...

Unes atinades «coples» de Lluís de Tàpia

A "La Libertad" publica, el diputat Lluís de Tàpia, les "coples" que coplem:

Otra vez con imprudencia se invoca el nombre de España para imponer patriotismos que aquí a ninguno nos faltan...

La cuestión del Estatuto de la región catalana apasiona hoy a las gentes, y la tal pasión es santa;

pero más que la del odio, la del amor hace falta, pues con amor sólo pueden acortarse las distancias...

Ser amigo o enemigo del Estatuto no es nada si con buena fe discuten los que del asunto tratan...

Ahora, lo que a mi me irrita es que envanenen la danza y entonen el "banderita", y la gaditana "marcha",

aquellos mismos señores que en Dictaduras pasadas presenciaron impasibles la ruina de nuestra patria...

¿Qué les importa a los tales la suerte de nuestra España si jamás se enardecieron cuando había que salvarla?...

Hoy se sienten muy "patriotas" y quieren armar jarana, y van a hacer imposible la concordia deseada...

Mal camino, mal camino el del "chinchin" y la "patria"...

¡Así se perdió Cavite!... ¡Así se perdió La Habana!

LUIS DE TAPIA.

De l'homenatge a Lluís Companys

A pres de diverses entitats i molts particulars que contribuïren a l'luir aportacions a la confecció de la magnífica Placa d'argent que fou lliura al senyor Lluís Companys com a record del seu homenatge, aquesta es troba exposada als "Establiments Bastida", Passeig de Gràcia, 18, junt amb els llibres de signatures, a fi que quar desitgin veure-la puguin fer-ho amb facilitat.

Crònica barcelonina

ELS JOCS FLORALS Al Saló del Consell de Cent quedà constituïda la Federació de Municipis Catalans

Aquest any ha guanyat la Flor Natural una poetessa. - Un nou premi del senyor Cambó

Ahí, al Palau de la Música Catalana, varen celebrar-se els Jocs Florals. Amb la sala completament plena, i entre aplaudiments, entrà la comitiva formada per les autoritats, el Consell i el Consistori dels Jocs Florals i les representacions d'entitats diverses, precedida de guardes municipals i macers de gran gala, es dirigí, travessant el pati, envers l'estrada. Poc després, el conseller de Governació del Govern de la Generalitat de Catalunya, senyor Josep Tarradellas, que ostenta la representació del President Macià, pronuncià les tradicionals paraules: "Comença la festa".

LA PRESIDENCIA I LES REPRESENTACIONS

Hi ha, a l'estrada, dues presidències. La de la dreta, reservada a les autoritats, l'ocupen el conseller de la Generalitat senyor Tarradellas, en lloc preferent; el tinent d'alcalde senyor Ventós, en representació de l'alcalde, senyor Casanoves; el governador civil de la República, senyor Moles; el conseller de Cultura de la Generalitat, senyor Gassol; el President de l'Audiència, senyor Anguera de Sojo; el general Batet, cap de la quarta Divisió militar, i el rector de la Universitat, senyor Serra Hunter.

A la presidència de l'esquerra hi veiem el senyor Ferran Aguiló, president del Consistori dels Jocs; el senyor Francesc Matheu, president del Consell; els senyors Lluhi Via, Carles Soldevila i Enric Díez-Canedo, mantenidors, i el senyor Joaquim Cabot, membre significat del Consell.

La secretària del Consistori, senyoreta Maria Teresa Vernet, ocupa una tauleta posada en primer terme, amb el secretari del Consell, senyor Pelegrí Casades i Gramatxes.

Els regidors de la ciutat i les representacions han pres seient als escons laterals de l'estrada.

Oberta la festa, el president del Consistori dels Jocs Florals, senyor Ferran Aguiló, s'avança i llegeix els discurs inaugural.

A continuació, parla la senyoreta Maria Teresa Vernet, la qual procedeix a donar lectura a la Memòria on es detalla la tasca duta a terme pels mantenidors.

La dita Memòria, ens diu que el nombre de composicions rebudes (286) no ha estat aquesta vegada menor que altres anys, però que un bon tant per cent d'elles no arriben a poder ésser considerades ni com a poesia mitjana ni com a prosa acceptable.

Per majoria de vots — declara — ha obtingut la Flor Natural la composició "Figures del camí", que porta per lema: "Cançó del Rodamón". Es concedeix el primer accésit, per unanimitat, a la composició "Visions del meu camí", lema "Rura cano".

El segon accésit l'ha guanyat la composició "Torrent saltador", lema "Argent fós".

El tercer accésit se l'emporta la composició "Gotes de sal", lema "Epigrames".

L'Englantina d'Or resta, enguany, deserta.

La Viola d'Argent s'atorga a la composició "La pau dels silencis", lema "Veu de cristall". S'endu el primer accésit la composició "Processó rural", lema "Fris". El segon accésit l'ha guanyat, per unanimitat de vots, la composició "Camins enllà", lema "Shall. I compare thee to a summerday? (Shakespeare)".

Enumera seguidament la senyoreta Vernet el resultat dels premis extraordinaris, i dedica, en acabar, un record a les personalitats de les lletres i l'art catalanes que han mort en el transcurs de l'any. Són: el canonge Jaume Collell, en Santiago Rossinyol, en Ramon Cases, en Josep Iglésies Guizard, en J. Massó-Ventós, en Josep M. Tamburini i N'Antoni Serra.

ELS POETES QUE HAN ESTAT PREMIATS

Llegida la Memòria, la senyoreta Vernet comença a obrir les piques que contenen els noms dels poetes premiats.

Resulta ésser guanyadora de la Flor Natural la senyora Roser Matheu de Gallardo, filla del Mestre en Gai Saber senyor J. ancesc Matheu, la qual, en mig d'una gran ovació, es presenta, del braç del senyor Puig i Alfonso, i acompanyada dels senyors Solà Calfizares, regidor, i Via i Díez-Canedo, mantenidors, a recollir el premi. Els mateixos senyors acompanyen la senyora Matheu a oferir la Flor a la regina de la festa que ha elegit. Es, aquesta, la senyora Josefina Mataró de Cunill, la qual és igualment aplaudidíssima en travessar la sala, amb el seu seguici de guardies i macers, i en

ocupar el seient presidencial, fins on arriba del braç del senyor Díez-Canedo. La Banda Municipal interpreta, entre tant, la "Marxa de Joan II".

La senyora Roser Matheu llegeix la "Cançó del rodamón", "Fi d'hivern", "L'abeurador" i "Vara de freixa", que formen part de la composició premiada.

ELS PREMIS EXTRAORDINARIS

La senyoreta Vernet declara que el Consistori dels Jocs Florals ha acordat, per majoria de vots, no concedir enguany la Copa Artística, que s'atorga a la millor composició en prosa.

El premi Dolors Monserdà, per al millor sonet o poesia curta de tema barceloní, tampoc ha pogut ésser atorgat.

El Premi Fasthenrath és atorgat al volum de Joan M. Guasch "Camí de la font". La senyoreta Vernet observa que el "Segon llibre d'estances", de Carles Riba, no ha entrat en lluita per haver estat publicat fora del període de temps assenyalat.

El Premi Concepció Rabell el guanya el senyor Alexandre Font, amb les seves "Tres narracions".

UN PREMI DEL SENYOR CAMBÓ

El senyor Cabot dona compte de la següent lletra que acaba de rebre del senyor Francesc Cambó:

"Molt senyor meu: En ocasió del centenari de l'"Oda a la Patria", de Bonaventura Aribau, i del setanta-cinquè de la restauració dels Jocs Florals de Barcelona, ofereixo l'establiment d'un Premi anual de dues mil cinc-cents pessetes.

El primer any, o sigui el vinent de 1933, el Premi s'adjudicarà a la millor obra dramàtica inèdita o publicada des de la Festa d'enguany, d'assumpte o argument d'història de Catalunya, anterior al segle XIX.

El segon any, o sigui en 1934, a la millor novel·la inèdita o publicada des de la Festa d'enguany, de tema també d'història catalana, anterior al segle XIX.

I així successivament, alternant l'obra dramàtica amb la novel·la.

Déu el guardi molts anys per bé de Catalunya."

La lectura d'aquesta lletra és acompanyada amb una ovació que dura llarga estona.

El distingit escriptor castellà senyor Díez-Canedo, llegeix, per posar fi a la festa, en la seva qualitat de mantenidor fora, el discurs de gràcies, en català.

La festa acaba en mig del més gran entusiasme.

La Banda Municipal va executar un pout-pourri d'aires catalans, i finalment els "Segadors", que foren ovacionats.

Es lamenta, que l'element jove que forma part de la comissió organitzadora, no hagi tingut la influència necessària, perquè les invitacions fossin redactades en un català correcte i modern, en lloc del català rococo i barbar amb què estan escrites.

Tractant-se d'una festa d'escriptors i de poetes, no estaria malament que es comencés per escriure gramaticalment les invitacions.

El mestre Lluís Millet, dirigint els cinc mil sis cents orfeonistes que cantaren a l'Estadi de Montjuïc. Una pel·lícula sonora de Publi-Cinema, Passeig de Gràcia, 57. Darrers dies.

La propera assemblea de Cambres de la Propietat Urbana i d'altres entitats relacionades amb la propietat

Els dies 14 i 15 d'aquest mes de maig, se celebrarà en aquesta capital, l'anunciada Assemblea de Cambres de la Propietat Urbana i Associacions de Propietaris, d'Arquitectes i de Contractistes d'Obres d'Espanya, per a tractar de la situació que han creat a dit sector de la riquesa urbana i als altres elements relacionats amb la mateixa, els darrers Decrets del Ministeri de Justícia i establir una unitat de criteri respecte als problemes que l'afecten i d'una manera especial a la crisi de treball relacionada amb el ram de construcció.

Per les nombroses cartes i telegrams que es reben de tota Espanya, anunciant l'assistència a dita Assemblea de nodridres comissions de les entitats de què es tracta, és evident que resultarà la mateixa d'una gran transcendència.

A primeres hores de la nit ja es notava a les Cases Consistorials gran moviment de delegats dels Municipis catalans per assistir a l'Assemblea de Constitució de la Federació Catalana de Municipis.

A les deu, el Saló de Cent de la Casa de la Ciutat ja es trobava atapeït de delegats. Molts d'ells hagueren de romandre drets als passadissos i al vestíbul.

A tres quarts d'onze ocupà la presidència el senyor Pere Comes, acompanyat dels tinentes d'alcalde senyors Giralt, Vilalta, Casanelles i Ullé; els regidors senyors Vachier, Escofet, Llopart i Amat, i els representants d'Ajuntaments i membres del Consell, senyors F. Arnau Cortina i August M. Argimon.

Actuà de secretari el senyor Pi i Sunyer.

El senyor Arnau, batlle de Malgrat, en representació dels Municipis de segona categoria, pronuncià un parlament fent història de com va néixer el projecte de la Federació Catalana de Municipis, i negà que aquesta anés contra els interessos dels funcionaris, sinó que l'únic que es pretenia era limitar les imposicions dels poders centrals en aquesta matèria, puix que

aquests no tenen en compte les veritables necessitats i possibilitats dels Municipis.

Després de parlar el senyor Argimon, batlle de Caldes d'Estray (Caldetes), pels Ajuntaments de tercera categoria, prengué la paraula el senyor Pere Comes, el qual, després de saludar els delegats i d'informar sobre les causes i finalitats que han motivat l'entrada dels Municipis de primera categoria en la Federació, digué que aquesta serà un lligam fraterno per tots els Municipis i que representarà una mena de sindicat de resistència contra les imposicions que poden venir dels poders centrals i encara contra aquells que podrien derivar-se el dia de demà d'un propi Govern de Catalunya, i d'amplia col·laboració a l'ensens amb els Govern catalans.

Acabà dient que representa també el primer pas envers l'assoliment de la carta municipal; el primer pas perquè els superiors jeràrquics que han de venir per Catalunya atorguin la total autonomia municipal.

Acabat el discurs del senyor Comes, el secretari senyor Pi i Sunyer donà lectura al primer capítol de l'Estatut, l'article que fa referència a la constitució de la Federació.

S'aprovà sense discussió.

En el capítol segon, que fa referència a les finalitats de la Federació, intervingueren diversos delegats que proposaren esmenes.

L'article tercer, que parla del funcionament de la Federació, fou aprovat íntegrament, sense cap mena de discussió.

Es passà a discutir el capítol quart, que fa referència a les sessions i plens que haurà de celebrar la Federació, a les delegacions, als vots que podrà assumir cada delegat i a les regles de reunions i de discussions.

Després d'aprovar aquest article se suspengué la sessió — eren prop de les dues — per continuar-la a les quatre.

Els delegats es dirigiren en automòbil i taxis a Miramar, on se celebrà un banquet.

DISCURSOS DELS SENYORS MACIÀ, RICO I CASANOVES

En un incís de la discussió precedent entrà al saló el President de la Generalitat, acompanyant el batlle de Madrid senyor Pedro Rico. L'acompanyava també l'alcalde accidental senyor Casanoves, els senyors Terradellas, Serra i Moret i i Srez Farràs.

El senyor Rico ocupà la presidència, en mig d'una ovació a peu dret de l'Assemblea, acompanyat també del senyor Macià i del senyor Casanoves.

Aquest prengué la paraula donant la benvinguda a les delegacions dels Municipis de Catalunya, i a l'alcalde de Madrid i president de la Unió de Municipis d'Espanya.

Adreçant-se al senyor Rico, li digué que aquelles eren les delegacions dels Municipis que referendaven l'Estatut de Catalunya, i que esperaven d'ell que sabria fer-se ressò de llurs aspiracions.

La presidència cedí a continuació la paraula al senyor Pere Rico, el qual, una vegada apaivagada l'ovació de que se'l féu objecte, començà dient que aquell era un moment per ell d'intensa emoció.

Tots els Municipis d'Espanya s'hauran de felicitar d'aquest acte que pot representar la pedra angular de l'engrandiment d'Espanya.

Espanya fou gran — afegí el senyor Rico — mentre els seus Municipis i els seus pobles foren lliures. La monarquia anà segant, des de Villalar, totes les llibertats d'aquests pobles, i ara és hora de laborar, tornant-les-hi, no sols per la prosperitat dels Municipis, sinó per la prosperitat i l'engrandiment d'Espanya.

Les organitzacions polítiques — afegí — moren. L'únic que sobreviu són aquells vincles de convivència i de relació d'interessos que els Municipis realitzen. El dia que tinguem a Espanya la llibertat dels Municipis, aquests seran la millor defensa de les llibertats conquistades pel poble.

El senyor Rico acabà el seu discurs amb uns Visca Catalunya! Visca Espanya! Visca Barcelona! Visquen els Municipis, que foren corejats per tota l'Assemblea.

Finalment el senyor Macià s'adreçà a l'Assemblea i pronuncià un parlament en espanyol.

Digué que sempre l'ha preocupat vivament tot el que es relaciona amb la vida dels Municipis. Es per això que vinc a saludar-vos a tots — digué — i a desitjar-vos que les vostres tasques siguin profitoses, perquè en la vida dels Municipis s'incideix directament la vida del país.

Perquè entenc que tots vosaltres us heu preocupat que la hisenda que te-

niu encarregada sigui pròspera, us heu preocupat que únicament essent pròspera aquesta hisenda estem en condicions d'ocupar-nos, com a poble, de la nostra vida espiritual.

Dels Municipis cal fer néixer les energies i les possibilitats de la vida cultural projectada a tots els ordres de l'activitat intel·lectual i del treball. L'autonomia que aspiren els Municipis ha d'ésser justificada amb un afany de prosperitat i amb una capacitat que faci nul·les les ingerències del poder en el cercle de l'autonomia atorgada.

Vosaltres heu de convergir en un punt. I és d'apartar els poders dels errors en què caiguieren i se suicidaren les monarquies passades, que creien que els tressors de la pàtria havien de tenir com a exponents la força guerrera i l'opressió dels pobles. Nosaltres, al contrari, en el més pregon la llibertat i la voluntat d'aquests pobles.

Els nostres ideals són de confraternitat. Jo saludo el president de la Unió de Municipis Espanyols i li dic que nosaltres de la convivència amb els pobles germans volem fer-ne un intercanvi de valors. Nosaltres anirem a Espanya a cercar-hi les coses que ens puguin elles ensenyar i nosaltres ensenyarem cordialment tot el que apoguem un dia fer de bo. Volem que en aquesta bona companyia i en aquesta mútua comprensió poguem seguir junts els pobles d'Espanya el camí ascendent que ha de posar-nos al nivell d'aquestes nacions grans pels seus valors morals que il·luminen el món amb el resplendor de la seva grandesa espiritual.

El discurs del President fou acollit amb una ovació. Apaivagada aquesta la Presidència proposà que l'Assemblea de Municipis referendés unanimitat la votació de l'Estatut de Catalunya davant del senyor Rico. A aquest objecte es llegí un telegrama dirigit a la Cambra, i en el qual es feia patent aquest acord. L'Assemblea l'aprova amb unanimitat, i en mig d'aplaudiments perllongats.

EL BANQUET

Al Restaurant Miramar tingué lloc el banquet de tots els delegats dels Municipis Catalans.

Ocupà la presidència l'alcalde accidental senyor Casanoves. A la seva dreta prengueren seient els senyors alcalde de Tarragona, alcalde de Martí alcalde de Teragona, alcalde de Martorell, el conseller de la Generalitat Serra i Moret, alcalde de Girona, alcalde de Terrassa, alcalde de Tàrraga, el diputat a Corts senyor Dolcet, alcalde de Santa Coloma de Farnès.

A l'esquerra ho feren els senyors Vachier, Pellicena, Ullé, alcalde de Sabadell de Ter, Xiberta (diputat de la Generalitat), alcalde de Panells, Giralt Jordana de Pozas, alcalde de Vendrell i Casanelles.

No hi hagueren discursos.

FINAL DE L'ASSEMBLEA

Al Saló de Cent es repréngué la discussió de l'Estatut, a les cinc de la tarda.

Foren llegits i aprovats els darrers paràgrafs de l'article quart, que fa referència a les sessions.

Quedà aprovat també l'article cinquè que fa referència a les quotes.

Es passà a discutir l'article sisè, que es refereix als Congresos municipals, i quedà aprovat després d'una lleugera discussió.

Quedà aprovat, també, l'article setè que parla del periòdic.

En l'article vuitè, que parla de la relació de la Federació amb la Unió de Municipis Espanyols intervingueren alguns delegats. S'aprovà, sense esmenes, l'ingrés voluntari dels municipis a la Unió de Municipis Espanyols.

L'article novè i darrer, que fa referència a la reforma de l'Estatut, també fou aprovat sense esmenes.

Es passà, seguidament, al nomenament del Consell directiu.

Fou atorgat un vot de confiança al Consell actual, el qual continua, doncs, assumint la direcció de la Federació Catalana de Municipis.

El senyor Comes donà les gràcies al nom de tots, ressumí els debats i clausurà la sessió a dos quarts de set de la vespre.

Llegiu cada dia L'OPINIÓ

la política

EN FRANCESC MASPONS I ANGLASSELL, A MOLINS DE REI

Organitzada pel "Grup Bac de Roda", el dimecres, dia 11 del corrent, a les 9 del vespre, donarà una conferència, a l'estatge del Centre Republicà Federal d'aquella vila, el jurista En Francesc Maspons i Anglaseu, qui exposarà el tema "La Generalitat de Catalunya i la República Espanyola".

CONFERENCIA DEL SENYOR GRAJALES

A l'estatge de la Confederació Republicana Democràtica Federal de Catalunya (Sant Antoni Abat, 15), ha donat la seva anunciada conferència el secretari general de dita entitat, senyor Grajales, sota el tema: "Els federals i l'Estatut".

El conferenciant estudia l'Estatut català i remarca que, encara que és un mínim de les aspiracions del programa federal, era de parer que tractant-se d'un principi d'autonomia havien d'apoiar-lo íntegrament els federals; i que això ja ho havia recomanat als diputats del Partit perquè ho facin al Parlament.

Condemna la campanya anti-espanyolista que al voltant de l'Estatut estan promovent certs polítics i diaris, als quals culpa de la pèrdua de les colònies espanyoles i de la mala situació econòmica en què es troba la nació. Digué que aquesta campanya només és pròpia dels centralistes que viuen de la política, els qual el dia que s'adopti el sistema federal a Espanya, hauran acabat el sistema de viure a espalles del poble.

Acabà el conferenciant donant orientacions als federals per a després d'aprovar l'Estatut, fent avinent que la Confederació Republicana Democràtica Federal de Catalunya, es crea per a aplegar a tots els Comitès, entitats i individus que per manca d'un organisme adhoc van dispersos per la regió, i sota la integritat i normes del Partit, implantant a Espanya la República federal, fixa la vista amb les paraules de Pi i Margall, quan deia: "La constitució d'una societat sense poder és l'última de les meves aspiracions revolucionàries".

EL FRONT ÚNIC FEMENI D'ESQUERRA

Ha estat donada a la publicitat una nota en la qual es proposa la constitució d'un front únic femení esquerrista per a oposar una força poderosa a les organitzacions de dones enemigues de la República i de tots els ideals de llibertat. Aquest front es limitarà a la propagació i defensa dels quatre principis que es resumeixen així: nacionalitat de Catalunya, sobirania de la voluntat popular, llibertat de consciència i reivindicació de l'obrer; les seves components no perdran la personal filiació política, però quan actuïn en nom del Front Únic no podran defensar cap ideologia del partit o de classe.

Signen la proposició Maria Dolors Bargalló, Armanda Llebot, Anna Maria Martínez Sagi, Maria Dolors Soler, Rosa Maria Arquimbau i Anna Muria.

A hores d'ara la Comissió organitzadora ha rebut ja nombroses adhesions, de les quals donarà compte per mitjà de la premsa.

INAUGURACIO DEL CASAL D'ESQUERRA D'ESTAT CATALA DEL DISTRICTE SEGON

Ahí tingué lloc l'acte d'inauguració del nou centre adherit a l'Esquerra Republicana de Catalunya, instal·lada a l'avinguda Francesc Llaure, 178.

En l'acte inaugural, hi parlaren els senyors Carles Duran, Carles Farsac, Nicolau Battestini, Angelina Colubret, Jaume Aiguader i Ventura Gassol.

Els oradors foren molt aplaudits i l'acte es descabellà amb molt entusiasme.

El nou Centre va veure's molt concorregut durant tot el dia.

AGRUPACIO CATALANS D'AMERICA

Ahí tingué lloc la inauguració d'a-

De l'atracament a la Plaça del Beat Oriol

RODES DE PRESOS

El senyor Pastor, acompanyat del seu secretari senyor Brusas, de l'oficial criminalista senyor Vergé i de l'auxiliar senyor Martrats, es constituïren, ahir tarda, a les quatre, a la presó cel·lular, per a portar a terme diverses diligències acordades anteriorment, relacionades amb la instrucció del sumari per l'atracament del qual fou víctima l'habilitat de classes passives, senyor Garcia Fernández.

Es procedí a rebre indagatòria als dos processats Basili Hernández i Josep Hernández Sastre, als quals se'ls comunicà l'acte de processament dictat contra ells. Tant l'un com l'altre, en la seva indagatòria, declaren novament allò que ja havien dit en diverses ocasions, o sigui que són innocents i que podran demostrar on es trobaven a l'hora de l'atracament.

Estigueren també a la presó el senyor Garcia, la seva esposa i la serventa.

Es procedí a verificar una roda de presos, per tal que els esmentats intentessin de reconèixer els detinguts per aquest atracament.

Es feren diverses rodes de presos, com també una altra especial amb diversos guàrdies de seguretat, entre els quals hi figurava el Bausili disfressat en totes ocasions, i vestits de forma diferent, foren assenyalats els dos processats com a autors del fet.

A Lloret de Mar (Girona)

Clinica Mental "Torre Campdera", per a malalts nerviosos i mentals. Telèfon 10. Metge director-resident: Doctor M. Bernat i Carreras. Per a informes adreueu-vos a la pròpia Clínica o a Barcelona, els divendres, de 4 a 7 de la tarda, a Plaça Catalunya, 3.

quest entitat i del seu estatge social, Rambla del Mig, 32.

Presidí el conseller de la Generalitat, senyor Ventura Gassol, en representació del President senyor Macià. Al costat del senyor Gassol hi varem veure el senyor Riera i Puntí, diputat a Corts i president de la novella entitat. El senyor Albert Bastardes, de l'Associació Protectora de l'Ensenyança Catalana. El senyor Casals, president del C. A. D. C. I. L'històriador senyor Carreres Val s, i el cònsol de la República del Paraguai.

Tots foren molt aplaudits per la nombrosa i distingida concurrència.

ACTE D'AFIRMACIO REPUBLICANA A CASTELLAR DEL VALLES

Ahí tingué lloc a Castellar del Valles, un acte d'afirmació d'Esquerra Republicana, en el qual hi parlaren el senyor Puigdomènech, de la casa del Poble de Terrassa; el senyor Roc Boronat i el regidor de l'Ajuntament de Barcelona el senyor J. Bertran de Quintana.

Els oradors exposaren brillantment el moment actual polític, invitant als obrers i pagesos que en gran nombre havien acudit al miting, s'apleguessin, per a lluitar a l'entorn dels homes que com Macià i Companys, encarnen els ideals de la Catalunya republicana.

INAUGURACIO DEL CASAL CATALA REPUBLICA, ADHERIT A L'E. R. DE C.

Ahí va inaugurar-se aquesta nova entitat, al carrer del Consolat, amb un èxit extraordinari.

L'acte fou presidit pel senyor Ròmul Ubac i amb l'assistència del diputat a Corts senyor Dencàs, el diputat a la Generalitat senyor J. A. Trabat, Roc Boronat i el secretari general del partit senyor Joan Tauler.

Tots els parlaments foren molt aplaudits. Durant tot el dia, el Casal fou molt concorregut, igualment que les ballades de sardanes que per aquesta ocasió havien estat organitzades.

notícies curtes

Havent-se concedit ampliació del termini per tal que els vocals de Junta consultiva d'Aranzels i Valoracions puguin presentar reclamacions de rectificació al projecte de Taula de Valors corresponents als anys 1928, 1929 i 1930, la Cambra Oficial de Comerç i Navegació de Barcelona convida a les cases comercials a que abans del dia 20 de l'actual trametin, degudament raonades i justificades, les propostes que estimin pertinents formular sobre l'esmentat projecte amb l'objecte de què pugui tenir-les en compte el representant de la Corporació en el si de l'esmentada Junta consultiva.

D'acord, com es va anunciar per antena i publicat a la revista "Radio Barcelona" en data 20 de febrer, aquesta emissora, el dia 15 del corrent, donarà per closa l'actual subscripció que va iniciar a benefici dels Hospitals de la Santa Creu i Sant Pau, Clínica, Sagrat Cor, Creu Roja i Esperit Sant. El dia 16 es procedirà al lliurament de la totalitat de la recaptada mes els interessos produïts als directors dels esmentats establiments benèfics fent-se una distribució proporcional al nombre de llits que tinguin en servei.

Amb motiu de la celebració de la festa dels Jocs Florals, l'Associació de Periodistes de Barcelona ha aplegat l'apart d'homenatge al seu ex-President Joaquim Pellicena Camacho, que tindrà efecte el dissabte, dia 21 del corrent, a les nou del vespre, al Restaurant Martin.

Els tiquets adquirits seran vàlids per aquell dia.

Demà, dimarts, a les deu de la nit, tindrà lloc, en el Centre Autonomista de Dependents del Comerç i de la Indústria, la tercera conferència d'impressions de viatges, del cicle organitzat per la Secció Permanent d'Educació i Instrucció, la qual anirà a càrrec del prestigiós periodista Gonçal de Reparaz (fill), que dissertarà sobre el tema "Marroc".

Aquesta conferència, com totes les del cicle, seran il·lustrades amb projeccions.

Dimecres vinent, dia 11, a les set de la tarda, en el Centre Excursionista de Catalunya, organitzada per la Secció d'Arqueologia, donarà una conferència Mossèn Francesc Baldelló, que dissertarà sobre el tema "La música municipal de Barcelona en els segles divuitè i dinovè".

El dijous vinent, dia 12 d'aquest mes, tornarà a sortir, definitivament, "El Soviet", òrgan de l'Esquerra Comunista (trotskistes). Continuarà, entre altres treball sinteressants, una intervenció amb Trotski sobre el recent decret que el priva dels drets de ciutadania soviètics, articles d'Andreu Nin, L. Fersen, N. Molins, H. Lacroix i comentaris i informacions sobre el moviment obrer i els esdeveniments polítics més importants, tant d'ací com de l'estranger.

Trobat-se fora de gravetat l'estat de la senyora del doctor Dolcet, aquest vespre sortirà cap a Madrid, el diputat a Corts, per a reintegrar-se a les tasques parlamentàries.

El Comitè regional del partit socialista, a Catalunya, prepara la seva resposta envers l'Estatut

Aquesta reunió començà a les dues de la matinada del diumenge i durà tot el dia d'ahir.

Heu-vos ací la traducció de la nota oficial que fou donada a la premsa:

"A les dues de la matinada de diumenge, a la Casa del Poble de Barcelona (carrer Nou de Sant Francesc, 11 i 13) començà la reunió del Ple del Comitè Regional de la Federació Socialista Catalana, per a tractar de la consulta formulada per la minoria socialista al Parlament en relació amb la discussió de l'Estatut de Catalunya.

El Comitè Regional prengué acord que dilluns comunicaria a la minoria parlamentària i adoptà la determinació que fins que aquesta consulta sigui evaquada, aquells no poden fer-se públics.

La reunió, que fou presidida pel company Neira, president de la Federació Catalana, designà els camarades següents perquè es traslladïn a Madrid: Ricard Neira, J. Vila Cuenca, Ramir Ortega i Josep Soler, els quals sortiran de Barcelona en l'express d'aquesta nit.

Durant el dia d'avui ha continuat reunit el Comitè Regional de la Federació Socialista Catalana per a acordar l'ordre del dia del vinent Congrés Regional, que se celebrarà a Manresa, els dies 28 i 29 del present mes de maig.

La comissió designada va sortir cap a Madrid amb l'express. Hi marxà també la designada per la Unió General de

LOTERIA NACIONAL ESPAÑOLA

LA MÁS IMPORTANTE DEL MUNDO EN PREMIOS

SORTEO EXTRAORDINARIO A BENEFICIO DE LA CIUDAD UNIVERSITARIA. QUE SE CELEBRARÁ EN MADRID, EL DÍA 11 DE MAYO DE 1932

PREMIO MAYOR: 7.500.000 PESETAS

1 de 4.000.000
1 de 2.000.000
1 de 1.000.000
1 de 500.000
1 de 250.000
1 de 125.000

2 de 65.000 130.000
2 de 60.000 120.000
3 de 50.000 150.000
3 de 40.000 120.000
10 de 25.000 250.000
1.764 de 5.000 8.820.000

99 aproximaciones de 5.000 pesetas cada una, para los 99 números restantes de la centena del que obtenga el premio de 7.500.000 495.000
99 ídem de 5.000 íd., para los 99 números restantes de la centena del premiado con 4.000.000 495.000
99 ídem de 5.000 íd., para los 99 números restantes de la centena del premiado con 2.000.000 495.000
2 ídem de 50.000 íd., para los números anterior y posterior al del premio de 7.500.000 100.000
2 ídem de 25.000 íd., para los del premio de 4.000.000 50.000
2 ídem de 11.500 íd., para los del premio de 2.000.000 23.000
4.499 reintegros de 1.000 pesetas para los 4.499 números cuya terminación sea igual a la del que obtenga el premio mayor 4.499.000

Total en premios: 6.593

Total en pesetas: 31.122.000

¡¡¡HACED VUESTRA FORTUNA CONTRIBUYENDO A LA CONSTRUCCIÓN DE UNA DE LAS MEJORES UNIVERSIDADES DEL MUNDO!!!

PRECIO DEL BILLETE: 1.000 PTAS. EN DIEZ FRACCIONES DE 100 PTAS. CADA UNA

del palau de la generalitat

SUBHASTA DE REPRODUCTORES LARGE WHITE

El dissabte vinent, dia 14, a les dues de la tarda, se celebrarà a la Granja de Caldes de Montbui, de la Generalitat de Catalunya, la subhasta dels reproductors porcíns de la raça anglesa.

L'interès de la Generalitat no és altra que afavorir els ramaders que senten la necessitat de millorar la nostra població porcina. I una de les maneres pràctiques de coordinar l'interès de la Generalitat i el desig dels ramaders, és que ambdues parts contribueixin a la finalitat perseguida.

Per això, els reproductors s'adjudicaran en subhasta, partint del valor del cost de cada animal i baixant de preu fins al límit de la meitat del valor taxat.

Les despeses de compra, els transports, els drets de Dama i els drets sanitaris representen un valor quasi igual a la quantitat pagada als propietaris de dits reproductors.

En concret, la Generalitat s'exposa a cedir els reproductors importats al 25 per 100 de llur valor, posats a Barcelona.

Si els Sindicats Agrícoles inscrits per a poder prendre part a la subhasta no adquirissin tots els reproductors, la resta es cediria als particulars amb les mateixes condicions.

Els Serveis de Ramaderia, Urgell, 187, remetran als particulars que ho sol·licitin, una fulla dels preus dels animals en subhasta.

vida musical

EL PREMI PARRAMON

Premi Parramon d'aquest any, tindrà lloc el dimarts, dia 24 del mes corrent, a les quatre de la tarda, a la Sala Mozart.

Hom fa avinent que l'obra imposada és el primer temps del Concert de Mozart-Cassadó, per a violoncel, amb cadena especial que ha estat facilitada oportunament, i una obra a llure elecció, d'un màxim de 8 minuts de durada.

La inscripció resta oberta fins el dia 21.

El Jurat, constituït per quatre competents professors de violoncel, serà presidit pel Mestre Lamote de Grignon.

Treballadors, constituïda pels senyors Antoni Olarte, Desideri Trilla i Salvador Vidal i Rosell.

Aquests senyors no feren manifestacions de cap mena, obeint a una consigna donada. Tots els esforços dels periodistes, en aquest sentit, foren inútils.

Els transports per carretera

S'ha tramès a la Comissió permanent nomenada en la darrera Assembla nacional de transports mecànics de Madrid i Entitats de transports de tota Espanya el següent telegrama:

"Reunides les entitats, Cambra de l'Automòbil, Cambra del Taxi, Associació Transportistes Terrestres, Confederació de l'Indústria del Taxi, Associació Recaders, Associació David, Unió de Propietaris d'Automòbils de la Província de Tarragona, Taxi Barcelona i Federació Industrial d'Auto-Transport de Catalunya, acorden que sense desestimar la idea de la vaga i rescabament del que en el seu dia poden acordar les respectives Associacions estimen que abans d'anar a ella pre-cien preparar a l'opinió pública convenient la de la raó que ens assisteix i en aquest sentit considera per ara prematur l'acte que vulguin realitzar el dia 18. Salutacions, Guanyabens, Castella, Gordo, Viladoms, Vidal, Carbonell, Sanromà, Rovira i Estapé."

L'Oficina de recepció de les obres inscrites a l'Exposició de Primavera

Des del dilluns vinent, dia 9 de maig, serà oberta de deu a dotze l'oficina de recepció de les obres que s'inscriguin a l'Exposició de Primavera tant si són destinades al clos del Saló de Barcelona com si ho són al del Saló de Montjuïc. L'oficina serà instal·lada al mateix Palau Nacional on s'ha de celebrar la dita exposició, entrant per darrera o sigui pel cantó de l'Estadi.

Cal remarcar que els Butlletins diuen que les obres podran ésser lliurades des del dia 8.

En escaure's en diumenge aquesta data s'ha decidit de començar el dilluns, dia 9.

L'oficina serà closa puntualment a les dotze.

Serà tancada l'admissió d'obres el dia 15, diumenge, inclús, a les dotze. No hi haurà pr'roga de cap mena. Cal que sigui tingut ben present, puix que la Junta Municipal d'Exposicions d'Art s'ha fet el més ferm propòsit d'inaugurar l'Exposició de Primavera el dia 22 de maig.

Una conferència del doctor Jaume Aiguader, a l'Estat Català, de Gràcia

El diumenge, a la nit, l'alcalde de la ciutat, doctor Jaume Aiguader, donà la seva anunciada conferència al Casal d'Esquerra Estat Català, de Gràcia, recentment inaugurat.

Presidien els senyors Nicolau Battestini i Benet Mori, president i vice-president de la sudita entitat.

El doctor Aiguader dissertà sobre l'interessant tema: "La cultura de la revolució".

Fou molt aplaudit per la nombrosa concurrència que emplenava el local.

NEUMATICS

de totes menes

Preus sense competència

a

Service Station S.A.

Aragó, 270 i 272

i Passeig de Gràcia, 45

Telèfons 11550 i 11559

Indignacions de l'estranger

Un cas curiós de sonambulisme

London. — A causa de la mort d'un tal Frederik William Shearing, aprenent de sastre, de 22 anys, trobat sobre el seu llit, el cor travessat d'una punyalada, la policia va obrir una enquesta que ha donat la conclusió que es tractava d'un suïcida, per debilitat mental.

Ha estat provat, que aquest pobre noi, que habitava en una casa de disposes, estava subjecte a freqüents atacs de sonambulisme.

Es al curs d'un d'aquests atacs, que va travessar-se el cor amb un punyal.

Fa poc temps, un altre cas de sonambulisme menys tràgic, però de greus conseqüències, provocà el divorci d'un matrimoni que fins aleshores havia viscut en la millor pau i harmonia.

Una nit, en un atac de sonambulisme, el marit, va aixecar-se i es dirigí al seu despatx, seguit de la seva esposa, que l'acompanyava inquieta de que el sonàmbul no prengués mal.

El marit va asseure's darrera el seu escriptori, va obrir un calaix, i del fons de tot, embolicat en un paper i curiosament lligat amb un cordill, va treure un retrat de dona, el qual va besar tendrament.

Va tornar-lo a embolicar, el va guardar altra vegada al calaix, se'n va entornar al llit, i l'endemà... la seva esposa demanava el divorci.

A FRANÇA

La mort del president de la República

El dijous serà enterrat el cadàver de Paul Doumer

Paris. — S'ha reunit el Govern per a ocupar-se de l'enterrament de Paul Doumer que, com s'ha dit ja oficialment, tindrà lloc el prop vinent dijous, dia 12 de maig.

El cos del President assassinat serà inhumat al Panteó. La comitiva es formarà a l'Eliet per a dirigir-se a Notre Dame.

M. Mathieu, ministre de l'Interior, i M. François Pietri, ministre de la Defensa Nacional, han manat que totes les banderes dels edificis públics estiguin a mig pal amb corbates de crepó en senyal de condol.

També ha estat disposat que els funcionaris civils i militars portin dol, mentre estiguin en l'exercici del càrrec, durant un mes. M. Marius Roustan, ministre d'Instrucció Pública i Belles Arts, ha disposat que els teatres subvencionats estiguin tancats el dia de l'enterrament, en el qual dia vagaran les oficines públiques.

Les despulles mortals de Doumer han estat col·locades a la capella ardent

Paris. — Ahir diumenge va ésser posat a la capella ardent el cadàver de M. Doumer. Davant del mateix desfilaren nombroses personalitats de la política i de la diplomàcia.

El Sr. Madariaga ambaixador d'Espanya a París, que acabava d'arribar de Ginebra va fer visites de condol al Govern francès i a la esposa del President assassinat.

Avui a primera hora de la tarda ha estat posat el cadàver dins el taüt, essent permès al públic desfilat davant del mateix.

ARRIBA A PARIS LA MULLER DE L'ASSASSI GUGOLOFF

Paris. — La muller de Gougoloff ha arribat a París avui, al migdia, procedent de Mònaco, i immediatament

A BENGALA, UN CICLO OCASIONAL LA MORT DE 39 PERSONES

Calcuta. — Un cicló d'extrema violència ha destruït un gran nombre de pobles i de boscos. Les collites estan totes fetes malbé. Hi han hagut 39 morts i més de cent ferits.

Un tifó

CAUSA CINQ-CENTES VÍCTIMES S'HAN INTERROMPUT LES COMUNICACIONS

Hanoi. — Segons les últimes notícies rebudes sobre els efectes causats pel tifó que ha devastat la regió sud d'Annam, cinc-centes persones han mort a conseqüència de la catàstrofe.

Totes les carreteres estan trencades, i nombrosos ponts han estat arrencats. Això fa que les comunicacions, en diversos indrets, siguin interrompudes.

HA MORT EL GENERAL ARCHINARD

Paris. — El general Archinard, un dels més prestigiosos de l'exèrcit francès ha mort, ahir al matí, en la seva propietat de Villers-le-Viel.

La seva mort ha estat molt sentida a tot el país, on l'esmentat general comptava amb grans simpaties.

EN EL CURS D'UN MATCH DE FUTBOL, UN JUGADOR ES MORTALMENT FERIT

Fez. — En el curs d'un match de

ha estat portada davant la policia judicial.

Ha declarat que des del mes de juliol de l'any passat, data del seu matrimoni, el seu marit no havia donat senyals de demència o d'exaltació; ha afegit, però, que el fracàs de les gestions que feia per tal d'obtenir autorització per a exercir la medicina a França, el tenia molt disgustat.

La muller de Gougoloff només compareix davant la justícia en qualitat de testimoni.

DE L'ASSASSINAT DEL PRESIDENT DE LA REPUBLICA FRANCESA

EL CONDOL DEL GOVERN ESPANYOL AL GOVERN FRANCÉS

Paris. — L'ambaixador d'Espanya, senyor Madariaga, ha arribat aquest matí, a les set, procedent de Ginebra, amb l'objecte de fer present a la vídua de Doumer i al Govern de França el condol del Govern espanyol i el seu propi per la mort del President de la República.

L'ASSASSI DEL PRESIDENT DE LA REPUBLICA HA ESTAT PROCESSAT

Paris. — Paul Gougoloff ha estat portat al Palau de Justícia i conduït novament davant M. Fougery, jutge d'Instrucció. El magistrat li ha fet conèixer que la inculpatió per temptativa d'assassinat ha estat transformada en inculpatió d'assassinat.

Avui, un advocat serà designat per a defensar el criminal.

L'ELECCIO DE NOU PRESIDENT DE LA REPUBLICA, A FRANÇA

Paris. 8. — El senyor Lebrun, President del Senat, ha acceptat de presentar la seva candidatura per a l'elecció presidencial.

Ha estat confirmat que els amics polítics del senyor Painlevé li han demanat que presenti, també, la seva candidatura. El senyor Painlevé contestarà si accepta o no així que hagi consultat algunes personalitats parlamentàries.

UN BISBE I DUES PERSONES DEL SEU SERVEI MOREN CREMATS

Santiago de Xile. — Un incendi, violentíssim, ha destruït el Bisbat de Valdivia.

En el sinistre han mort el bisbe i dues persones del seu servei.

RAPIDA APARICIO D'UN CICLO A L'URUGUAY

Paris. — Diuen de Salto que un cicló molt violent, que per sort sols ha durat dos minuts, ha destruït diverses cases i ha arrencat alguns arbres que tenien un metre de diàmetre.

Dos vaixells s'han precipitat contra les costes.

UNA SUBLEVACIO AL PERU, RAPIDAMENT SUFOCADA

Nova York. — Comuniquen de Lima a l'Associated Press que s'ha produït una sublevació a bord dels creuers peruans "Almirante Grau" i "Coronel Bolognesi".

UNA SUBLEVACIO AL PERU, RAPIDAMENT SUFOCADA

Un comunicat de caràcter oficial, que ha estat facilitat posteriorment, fa saber que la sublevació esmentada fou sufocada ràpidament.

LES ELECCIONS FRANCESES

Les esquerres han obtingut un gran triomf

ELS RESULTATS

Paris, 9. — Resultats de les eleccions legislatives franceses, agrupats els diputats elegits en les leccions del dia primer i d'ahir. Sobre 487 llocs:

Comunistes, 20; socialistes, 95; republicans socialistes, 24; radicals socialistes, 108; radicals, 62; republicans d'Esquerra, 46; demòcrates populars, 15; Unió Republicana Democràtica (Tardieu), 72; independents, 24.

Paris, 9. — Segona llista de resultats electorals. Sobre 566 llocs:

Comunistes, 23; socialistes, 116; republicans socialistes, 29; radicals socialistes, 245; radicals independents, 70; republicans d'Esquerra, 52; demòcrates populars, 16; Unió Republicana Democràtica (Tardieu), 86; independents de Dreta, 29.

Paris, 9. — Tercera llista de resultats electorals. Sobre 609 llocs:

Comunistes i comunistes dissidents, 23; socialistes, 125; republicans socialistes, 35; radicals socialistes, 152; radicals, 70; republicans d'Esquerra, 76; demòcrates populars, 18; Unió Democràtica (Tardieu), 75; independents de Dreta, 31; diversos, 4.

Paris, 9. — Darrers resultats electorals que acaba de comunicar el Ministeri de l'Interior, sobre 690 llocs dels 612 de què consta la Cambra:

Comunistes, 11 contra 7 en la Cambra anterior.

Comunistes dissidents, 11 contra 6.

Socialistes de la S. F. I. C., 130 contra 111 de Léon Blum.

Republicans socialistes i Socialistes Francesos (Painlevé), 32 contra 28.

Radicals socialistes (d'Eduard Herriot), 151 contra 109.

Radicals (de Louchet), 74 contra 115.

Republicans d'Esquerra, 65 contra 92.

Demòcrates populars, 19 contra 18.

Unió Republicana Democràtica (Tardieu), 75 contra 86.

Independents de Dreta, 32 contra 40.

Es conceptuen en França com a dretes: Independents (32), U. R. D. (76), Demòcrates populars (19) i Republicans d'Esquerra (65). Total: 191 diputats.

Es conceptuen com d'esquerra: Radicals socialistes (151), Republicans

socialistes (32), Socialistes de la S. F. I. O. (130). Total: 313 diputats.

Actua com de centre el Partit radical (74) i com a extrema esquerra els comunistes (22).

MANQUEN RESULTATS

Paris, 9. — Els districtes dels quals no es coneixen encara detalls del resultat elector són els de Indoxina i la Guyana, i dos districtes de les illes de la Reunió, en els quals les eleccions se celebraran el dia 15 del corrent o sigui el diumenge vinent.

ELS CAPS COMUNISTES HAN ESTAT DERROTATS

Paris, 9. — Els famosos líders comunistes Marcel Cachin i Marty han resultat derrotats en les eleccions d'ahir.

Cachin es presentava per Paris i Marty per la circumscripció de Saint Denis.

També ha estat derrotat l'ex-ministre radical socialista senyor Hennessy.

Ha resultat elegit el sots-secretari de la Presidència, senyor Cathala.

També ha estat elegit diputat l'ex-ministre Franklin Bouillon.

LES ESQUERRES AL PODER?

Paris, 9. — En els cicles polítics es creu que l'ala esquerra assumirà el Poder amb exclusió d'altres partits polítics. A més es diu que el "cartel" de 1924 serà revisat i s'introduirà en ell algunes modificacions.

Recentment Herriot manifestà que de cap manera formaria un Govern que depengués d'un ajut socialista, com en 1924. Però hom creu que el líder radical socialista està actualment disposat a formar Gabinet amb un actiu ajut socialista, puix aquest partit sembla ara decidit a abandonar la seva tradicional política negativa i prendre part en les responsabilitats del Govern.

En aquest cas els radicals socialistes s'unirien amb els republicans d'esquerra i altres grups moderats, per tal de formar un Govern de concentració amb Herriot i Tardieu, que seria el cap d'aquell.

Això depèn de les negociacions entre els diversos grups d'esquerra i de

centre, que indubtablement començaran immediatament.

ELS ULTIMS RESULTATS ASSEGUREN LA VICTORIA DE LES ESQUERRES

Paris, 9. — Els darrers resultats electorals en tot França donen la següent composició de les forces polítiques a la Cambra:

Conservadors	...	5
Unió Republicana Democràtica	...	5
Republicans Independents	...	28
Republicans d'Esquerra	...	72
Demòcrates populars	...	18
Radicals Independents	...	61
Radicals i Radicals Socialistes	...	156
Socialistes Independents	...	36
Socialistes de la Internacional	...	36
Obrera	...	120
Comunistes dissidents	...	11
Comunistes purs	...	22
Total:	...	602

Dues cases s'esfondren a Lió

Lió. — S'ha produït a conseqüència d'una esllavissada de terreny, l'esfondrament de dues cases a la ribera dreta del Rhone, quedant sepultats entre les desferres tots els seus habitants.

El sinistre s'ha produït a primeres hores del matí quan els veïns estaven dormint.

L'alarma, ha estat extraordinària organitzant-se tot seguit els treballs de salvament.

Recollits els primers ferits s'han constatat de que eren molts els veïns que havien quedat entre les runes. Ha agreujat la situació un principi d'incendi que sortosament ha pogut ésser sofocat.

L'esllavissament ha ocorregut als terrenys d'un turó, on fa temps enerra va produir-se un fet semblant.

A mig matí s'ha produït una altra esllavissada sortosament sense conseqüències.

Han acudit al lloc del sinistre totes les autoritats i amb elles M. Eduard Herriot, alcalde de la població.

A LA GENERALITAT

Les targes pro integritat de l'Estatut

L'acte de lliurar les targes recollides per l'entitat Palestra que fou suspès dissabte passat, ha tingut lloc aquest matí amb tota solennitat.

Han arribat a la una del migdia a la Generalitat els senyors Pompeu Fabra, Batista i Roca, doctor Girona i altres individus de junta de l'esmentada entitat, i en el saló de la Presidència de la Generalitat han fet el lliurament oficial al President Macià.

El senyor Fabra, ha pronunciat les paraules següents:

"Senyor President:

Més que pel seu contingut, circumstantial coincidència en un mínim de reivindicacions, l'entusiasme unànime amb que el poble de Catalunya acudí al plebiscit celebrat el dos d'agost de l'any passat fou degut a la trascendència que pel reconeixement de la sobirania de Catalunya representava el fet d'acceptar com a fonament de l'organització política de Catalunya la voluntat del mateix poble expressada per mitjà del plebiscit.

El poble de Catalunya establia, com una de les parts contractants, les bases en que devia en aquest moment històric fonamentar-se el pacte de convivència amb les altres nacionalitats de l'Estat espanyol i a aquest li corresponia la seva acceptació o refus com altra de les parts contractants i no en cap altre concepte.

Per això el poble de Catalunya que esperava establert amb el fet de la celebració del plebiscit, per les Corts de la República, ha sentit la trascendència que implicava la conversió del que havia d'ésser pacte lliure entre dos pobles, en concessió gràfiosa d'una sobirania que es creia superior i que amb aquesta pretensió es considerava amb dret a modificar allò que el poble directament havia establert sense acudir altra vegada a la consulta.

Catalunya vol que la seva voluntat sigui respectada íntegrament i que no sigui modificada la significació essencial que l'expressió d'aquella voluntat manifestada tingué en aquests moments trascendents posa a les vostres mans, com a representació que sou de la sobirania del poble de Catalunya, l'expressió d'aquest seu voler per mitjà dels milers de targes subscrietes per

tots els estaments i de tots els indrets de la nostra Pàtria.

Junt, doncs, amb els centenars de milers de signants, a vos, senyor President, com a la més alta representació de Catalunya, us preguem que feu present a tots els nostres diputats que el poble català que votà íntegrament l'Estatut renova avui la seva voluntat que sigui acceptat íntegrament."

Francesc Macià ha fet ús següent de la paraula en els següents termes:

"Senyor President de Palestra:

Amb la vostra iniciativa heu contribuït a demostrar que l'Estatut que ha votat el nostre poble és l'expressió sincera de la seva voluntat. No crec que avui hi hagi ningú que pugui dubtar, amb fonament, de la unanimitat amb que la nostra terra desitja obtenir la seva llibertat.

Hem d'esperar, doncs, amb plena confiança el desenvolupament de les deliberacions del Parlament espanyol, segurs que, a la fi, han de triomfar la

nostra raó i el nostre dret; triomf que, en aquest moment, hem de creure que facilitaràn els esperits liberals que governen Espanya i els que dirigeixen els partits espanyols. Mentre es confirmen aquestes esperances, nosaltres hem de posar a contribució el nostre seny polític, esperant serens i units per damunt dels nostres amors propis, units, sobretot, en l'apreciació del que és essencial, del que és substancial en aquesta integritat que demanem.

Crec que aquesta i no altra interpretació ha de donar-se a la gran manifestació popular del dia 24 d'abril i a la ratificació que aquestes targes que avui em lliureu representen.

I, abans d'acomiadar-me de vosaltres, em plau remercier-vos i felicitar-vos per la noble ambició patriòtica que aquesta mena d'iniciatives delaten l'entitat que presidiu.

Seguidament els senyors Macià i Fabra han canviat diverses frases de mútua afecte.

Les targes han estat apilonades al pati del tarongers formant una pila de gran alçada i que cobreix completament un pany de paret. Alguns fotògrafs han impresionat plaques.

La «Diada de la Dependència»

Ahir, tingué lloc, al Palau num. 1 del Parc de Montjuïc, cedit i adornat per l'Ajuntament de Barcelona, la festa de la Dependència.

El local presentava un aspecte brillantíssim.

Es el primer any, que aquesta festa se celebra. El "Dia Gráfico" i "La Noche", que són els que l'han organitzada, poden estar més que satisfets del seu resultat.

El programa anà a càrrec dels notables artistes Josepina Carles, Pepeta-Salles, Pere de Deu, el baríton Monte Roig, Delínia Carayoba, senyoreta Vives, el tenor Sucra, la sopran senyoreta Noguero i el mestre Sabater. La banda del Regiment d'Infanteria número 10, que dirigeix el mestre senyor Palanca, donà un interessant concert.

Fou elegida "Senyoreta Comerç 1932" la gentil senyoreta Carme Viarnès, i formaren el cor d'honor les senyoretes Papell, Oriol, Frias, Durant, Diez, Vellilla i Balart.

L'organitzador d'aquesta simpàtica festa, el senyor Bartomeu Solsona, ha estat molt felicitat per l'èxit obtingut.

A la nit, se celebrà un lliut i correbut ball a honor de la senyoreta Comerç. En resum, una bella diada, en la qual tothom hi va passar uns bons moments.

prefectura

ATRACAMENT A TERRASSA

Comuniquen de Terrassa que en ocasió de trobar-se sola l'esposa del senyor Casimir Boada, habitant al carrer Baldrich, 37, entraren uns individus que, sorprenent-la li taparen la boca emportant-se 508 pessetes en metàl·lic.

Els lladres varen fer-se escapolir, sense que la senyora pogués donar altres detalls més que parlaven en català.

ELS ESPORTS

LA JORNADA D'AHIR

FUTBOL

EL CAMPIONAT D'ESPANYA

Els resultats d'ahir:	
Barcelona - València	2-0
Betis - Espanyol	2-1
Castelló - Donostia	2-3
Irun - Athlétique de Bilbao	1-3
Corunya - Madrid	2-0
Nacional - Celta	2-1
Arenes - S. Gijón	2-3
Alavès - Athlétique de Madrid	7-1

La jornada d'ahir dels viutens de final s'ha resolt, per als nostres equips d'una manera més aviat favorable. El Barcelona aconseguí un triomf, encara que just, que li permet d'anar a València amb fortes probabilitats de vencer novament. L'Espanyol ha perdut a Sevilla, per la mínima diferència i és de preveure que al seu camp podrà remuntar l'handicap d'un gol que porta en contra.

L'Arenes, el Castelló i l'Irun, batuts al seu propi camp, tenen ja menys probabilitats de reeixir, ja que el Donostia, l'Athlétique de Bilbao i l'Sporting de Gijón, hauran d'ésser difícilment batuts a casa seva.

El Madrid ha perdut el primer partit de la temporada, i aquest resultat, junt amb l'aconseguit per l'Athlétique, han estat els més imprevistos. L'Espanyol de la Corunya ha guanyat el campió de Lliga per 2-0, mentre l'Alavès infligia al seu adversari un resultat de 7-1.

El Nacional, a casa seva, ha aconseguit un resultat bon xic migrat, i encara que el Celta no és aviat un gran equip, podria, no obstant, emportar-se el triomf i passar als quarts de final.

La jornada del propinent diumenge haurà de tenir un interès molt més important.

EL TORNEIG DE PROMOCIO

Els resultats d'ahir:	
Horta - Catalunya	1-1
Palafrugell - Sans	2-0
Vilafranca - Martorelles	1-1
Terrassa - Santboià	0-0

LA COPA LLEVANT

Sant Andreu - Ripollet	3-3
Granollers - Júpiter	2-1
Badalona - Iluro	2-2

ELS AMISTOSOS

Athlétique Sabadell - C. E. Gràcia	3-1
Girona - Sabadell	1-1

RUGBY

CAMPIONAT DE CATALUNYA

Resultats d'ahir:	
Barcelona - Santboià	8-0
Espanyol - Universitari	6-3

En el match d'ahir el Barcelona sapigué adoptar la tàctica que més li convenia, i aconseguí el triomf. Un triomf net que li concedeix una certa superioritat damunt el seu més directe rival, la Santboià. Aquest equip fou una actuació grisa. El partit fou bastant ensopit, per la lentitud del joc desenrotllat per uns i altres.

L'Espanyol aconseguí una bella victòria sobre l'Universitari. Tenint en compte encara la diferència de classes entre l'un i l'altre equip, aquesta victòria constitueix un premi a l'entusiasme dels modestos jugadors espanyolistes.

ATLETISME

ELS CAMPIONATS PROVINCIALS "JUNIORES"

Ahir, en sessió de matí i tarda, se celebrà a l'Estadi de Montjuïc la primera jornada dels campionats d'Atletisme, categoria "juniors". Participaren al festival uns tres-cents atletes, pertanyents a les diverses entitats barcelonines. Malgrat el nombre i el considerable conjunt de proves, la reunió transcorregué amb gran rapidesa i bona organització, tal com ens té acostumats el Comitè Provincial d'Atletisme de la Federació Catalana.

La puntuació final de la primera jornada ha estat la següent:

1. F. C. Barcelona, 17 punts; 2. F. C. Badalona, 12; 3. C. D. Júpiter, 10; 4. Junior F. C., 10; 5. La Mola, 7; 6. Escola del Treball, 5; 7. Comarca de Bages, 5; 8. Leitanía de Mataró, 4; 9. U. E. Colomenca, 3; i 10. C. N. Sabadell, 2 punts.

NATACIÓ

CONCURS "COPA MEDITERRANI"

Ahir, a la piscina dels banys de Sant Sebastià, va tenir lloc la segona jornada del concurs preparatori organitzat pel C. E. Mediterrani.

A part de les proves oficials se'n feren unes de complementàries a base d'estils.

Els resultats obtinguts foren els següents:

100 metres lliures (infantils debutants). — Farré, 2 m. 4 s.; Carreras, i Claret, fins a quatre classificats. 60 metres lliures (debutants). — Fernández, 50 s.; Muñoz, i Armisen, fins a sis classificats.

100 metres lliures (debutants). — Carrasco, 1 m. 29 s.; Sánchez, i Escuté, fins a dotze classificats.

100 metres lliures (juniors). — Castelli, 1 m. 27 s. 2-5; Amat, i Puigdemongas, fins a vuit classificats.

EXCURSIONISME

IV CARRERA DE MUNTANYA

Ahir, l'Agrupació Excursionista Tagamanent celebrà la quarta carrera de muntanya, marxa lliure, que va organitzar en commemoració del dotze aniversari de la seva fundació.

Es donà la sortida al pont de Montmeló, i es continuà cap a Montornès, Font de la Ginesta, i per Vallromanes a Font de Gurgui, Sant Mateu i Santuari de la Cisa, on estava situada l'arribada.

La Copa Generalitat de Catalunya la guanyà l'A. E. Tagamanent, i la Copa Muntanya, els Amics del Sol.

A la Cisa un nombre important de persones, i arribada dels excursionistes concursants, i tots ells foren rebuts amb aplaudiments.

L'organització, un èxit per a l'Associació Excursionista Tagamanent.

J. Bover, dels Amics del Sol, fou el guanyador individual.

CICLISME

CARDONA, GUANYADOR DE LA PROVA "LOINAR"

San Sebastián. — A Bessain s'ha celebrat la carrera ciclista anunciada, s'arreglaren vint-i-quatre corredors. S'en classificaren quinze.

La carrera ha constituït un gran triomf de Cardona, el qual ha emprat 4 hores 4 m. 18 s. A continuació es classificaren Cepeda, Gozari, Goyuela i d'altres. En desè lloc entrà Cardano.

LA SEGONA PROVA DEL CAMPIONAT SOCIAL DE LA BARCELONETA

En la segona prova puntuable per al Campionat Social de la Barceloneta, celebrada ahir, i corrent-se contra el rellotge, amb sortida cada tres minuts, ha vençut el corredor Andac Martínez. La classificació obtinguda fou la següent:

Andac Martínez, 34 m. 54 s.; Diaz, 35 m. 14 s.; P. Lloret, 35 m. 15 s.; Esteve Vilamala, 38 m. 20 s.; Manuel Orpinell, 39 m. 20 s.; i P. Diaz, 40 m. 20 segons.

LA PROVA DE L'AGrupació CICLISTA CALAVERES

L'Agrupació Ciclista Calaveres celebrà ahir la seva prova social sobre 50 quilòmetres.

El resultat de la prova fou:

1. Genís Campoy.
2. Andilla.
3. Monedero.
4. Martí.

LLUITA A LA CORIA

A l'Estadi, i mentre se celebraven les proves del Campionat Provincial d'Atletisme, se celebrà la final del Campionat de Catalunya de Lluita a la Corda. Resultà vencedor la U. E. G. de Badalona.

La lluita es desenrotllà de la següent manera:

Primer round: U. E. G. Badalona venç A. E. Popular.

Segon round: Fallat nul.

Tercer round: Fou guanyat per la U. E. G., als vuit segons.

HÍPICA

LA REUNIO D'AHIR, A CAN TUNIS

Resultats:

Premi "Antúnez" (amadors), al trot enganxat; distància, 2.000 metres. Fou disputat per sis cavalls, que arribaren per l'ordre següent: 1. "Jaume I", menat per J. Moré; 2. "Boy", per R. Recasens; 3. "Caroto", per J. Pradas; 4. "Pubill", per M. Giménez. Les juguesques, a guanyador, 7 ptes., i a col·locat, 5/50 i 5/50, respectivament.

Premi "Mon Pierre", al trot enganxat; distància, 2.500 metres. Fou guanyat per "Soldat", menat per M. Guasp.

següent "Vilam", "Atxum" i "Alger". Fou pagat: guanyador, 1750 ptes. i col·locat, 12 i 13, respectivament.

Premi "Cervera", al galop lliure; dis-

tància, 1.900 metres. Guanyà "Marjorie", menat per Dulcet, seguit per "Vipère", menat per Olloquiegui, al qual seguí "Monabarca", per P. Garcia, i "Mus", per Arcos. Les juguesques es pagaren: a guanyador, 3450 ptes., i a col·locat, 7 i 9, respectivament.

Premi "Sabadell", al trot enganxat; distància, 2.000 metres. Fou guanyat per "Riotet", menat per G. Coll, seguit de "D'Artagnan", per Esclusa. Guanyador, 16 ptes., i col·locat, 13 i 750, respectivament.

A continuació fou coregut l'Handicap doble al galop lliure. Es disputaren el premi "Artistic" entre nou cavalls. Resultà vencedor "Riqué", menat per Arcos, que recorregué els 1.900 metres en 2 m. 9 s., seguit de "Veloz", per J. Garcia; "My Honey", per Chavarrias i "Sporran", per P. Garcia.

Finalment fou coregut el premi de l'Ajuntament de Barcelona, el qual fou guanyat pel cavall "Borée", menat per Sánchez, el següent "Vinicius", per Ferrà, "Citron Verd", per Canyelles, i "Abadypile", per Bastard. Es pagà, a guanyador, 2650 ptes., i a col·locat, 14, 9 i 8, respectivament.

DE L'ESTRANGER

A L'ESTADI DE COLOMBES, ESCOCCIA BATE FRANÇA, PER 3 GOLS A 1

París, 9. — A l'Estadi de Colombes es jugà ahir l'encontre internacional de futbol Escòcia-França, venent la primera per 3 gols a 1.

Abans d'iniciar-se el joc es guardà un minut de silenci a memòria del senyor Doumer.

El ple a Colombes era imponent, car es tenia l'esperança que l'onze francès tractaria de rescabalar-se de la desfeta soferta a Brusselles el diumenge anterior. També existia molta expectació per veure jugar el famós onze escocès.

Escòcia arrencà el següent equip: Larkness, Crapnell, Nibloe, Massie, Gillespie, Miller Crawford, Thompson, Dewar, Mac Phail i Morton.

França arrencà el següent: Thepot, Anatol, Chardard, J. Laurent, Kaucksar, Schorath, Lagillier, Alcazar, Mercier, Gérard i Liberati.

Correspongué la sortida a Escòcia que atacà immediatament a fons.

Els francesos es mostren més entusiastes, però es posa de manifest una gran superioritat científica dels insulars.

Es concedeix un cop franc contra França que tira Morton des de llarga distància. Thepot aconsegueix repèl·lir la pilota, però Dewar la recull de nou i d'un "shoot" potent i col·locat la introdueix a la xarxa.

Poc després la línia de davanters escocesa realitza un bellíssim avenç que corona Dewar amb un "shoot" fortíssim que bat per segona vegada a Thepot.

Els escocesos practiquen un joc magnífic, plètic de ciència, i el propi Dewar aconsegueix brillantment el tercer gol per al seu equip sense que el porter "rànecs" pugui fer res per detenir la pilota.

Poc abans d'acabar la primera part, es concedeix un "penalty" contra Escòcia, que Lagillier transforma en el gol de l'honor per al seu equip.

Durant la segona part no es marca deli amb la màxima urgència a la

cap tanto. Els escocesos ataquen amb menys vehemència i la defensa francesa treballa més segura que en el primer temps, sobretot Anatol, que fa una segona part formidable, evitant un major tanteig contra el seu equip.

El davanters escocès Dewar causà enorme sensació.

EL BADALONA FOU VENÇUT A SETE

Sete, 9. — Amb un ple extraordinari s'ha celebrat en el terreny del Sete F. C. el partit concertat amb el Badalona F. C.

L'encontre havia despertat justificada expectació per l'excel·lent impressió causada el diumenge anterior

per l'equip també català del F. C. Barcelona.

Els dos onzes es varen arrencar de la següent manera:

F. C. Sete: Llenze, Cleron, V. Casco, Lucibello, Edwards, Fejean, Leitehr, Bech, Budus, Gumei i Benoussa. F. C. Badalona: Florenza, Borràs, Martín, Espuny, Font, Correa, Betancourt, Castro, Mena, Forgas i Torres.

El partit ha estat guanyat pel Sete per 2 gols a 0.

El Badalona tingué una tarda gris i el seu joc no arribà ni molt menys a igualar la bellesa i l'eficàcia del desenrotllat a Sete pels brau-grana el passat diumenge. El Sete, en canvi, tingué un dels seus millors dies.

casa de la ciutat

UN OBSEQUI

La Comissió Municipal de Cultura, obsequià amb un àpat, a l'Escola de Mar, els Mestres de Burgos que han vingut a la nostra ciutat per a visitar les diverses institucions d'ensenyament primari que sosté l'Ajuntament de Barcelona.

A l'acte assistiren el President de la Comissió, senyor Pere Comes, els regidors senyors Jover, Ventalló, Xirau, Grisó i Pellicena, i una representació dels Mestres Municipals i Nacionals de la nostra ciutat.

Els Mestres de Burgos han dirigit a l'Alcalde d'aquella ciutat el següent telefonema: "Grupo Maestros burgaleses visitan centros escolares Barcelona, complacense comunicarle han sido acogidos agasajos, autoridades, Comisión Cultura, verdadero cariño y entusiasmo, mostrando enorme interés repitanse visitas similares. Salúdole todos en nombre del Grupo, Yudego."

El President de la Comissió de Cultura, senyor Pere Comes, amb aquest motiu ha tramès un telefonema per a saludar l'alcalde de Burgos.

DOS ARTISTES VISITEN L'ALCALDE

Els coneguts artistes escultors Enric Casanovas i Josep Dunyach, han visitat aquest matí l'alcalde accidental senyor Casanaves, per tal de sol·licitar, sembla, que els expositors de l'Exposició de Primavera pertanyents a Les Arts i els Artistes, no hagin de sotmetre's a la decisió d'un Jurat d'admissió.

MILLORES AL DISTRICTE VIII

El tinent d'alcalde del districte vuitè, senyor Vilalta Vidal, ha interessat de la Comissió de Foment que es procedeixi a la instal·lació de bombetes elèctriques al Passatge de Frigols, carrer de Goya i Avinguda Prat de la Ribera. També ha interessat que es construeixi un urinari subterrani al Saló de García Hernández, tros comprès entre Provença i Rosselló, i en el cas que els formulismes legals no ho permetessin, s'instal·li, de moment, un dels vells urinaris.

UNA MOCIO DEL SENYOR ULLED

El tinent d'alcalde senyor Ullé, ha presentat a la Comissió d'Eixample una Moció en el sentit que es procedeixi amb la màxima urgència a la

instal·lació dels llums que siguin necessaris al carrer de Las Navas de Tolosa, encreuament amb Indústria, i al mateix carrer, entre els de Trinxant i Fresser.

TRAMESA DE DOCUMENTS GRÀFICS A LES EXPOSICIONS DE ZURICH I BUDAPEST

Les Comissions encarregades de l'organització de les Exposicions d'institucions a ple aire, que tenen lloc a Zurich i Budapest, han sol·licitat directament a la Comissió de Cultura la tramesa de material demostratiu de l'obra que en aquest aspecte realitza l'Ajuntament de Barcelona. A tal fi, s'ha disposat ja la tramesa ràpida d'un bon "stock" de material gràfic relatiu a la instal·lació, la vida i el funcionament de les institucions d'aquesta mena. També es reuneix tot el material necessari en ordre a l'ensenyament, per tal de facilitar-lo als arquitectes que concorren al Congrés de la ciutat funcional, que tindrà lloc aviat, a Moscou.

VOLEU COMPRAR

Hotel Segur
Subhasta, sis tarda

VOLEU VENDRE

Hotel Segur
Clarís, 8 : Telèfon 21.525

Estómac, intestins, diabetes, etc
Aliments especials vegetarians
CASA SORRIBAS
Lauria, 62 - Salmeron, 222

CAP I CUA

Diputació, 202 - Coberts DES
DE 350 A 15 Ptes. Banquets a la carta. Abonament insuperable

PORTES

FINESTRES : COLUMNES I BIGUES
DE FERRO : MATERIALS
D'ENDERROC
CARRER D'ALMOGAVERS, 76
(xamfrà al de Marina)

Casa de Caritat de Barcelona

SERVEI PUBLIC DE POMPES FUNEBRES

Direcció i Oficines:

EDIFICI DE LA CASA DE CARITAT, carrer de Torres Amat, número 8; Telèfons 16524, 16525 i 16526.

Subcentrals:

Carrer del Clot, núm. 71; Telèfon 50461. Carrer Creu Coberta número 91; Telèfon 33761

Sucursals:

Carrer de Sant Andreu, núm. 221; Telèfon 51051. Plaça del Centre (Sans), núm. 4; Telèfon 33471. Passeig del Triomf, núm. 17; Telèfon 52012. Carrer de Sarrià, núm. 72; Telèfon 73632.

Badalona:

Carrer Reial, núm. 110; Telèfon 87 B. Carrer de Fermí Galan (S. Adrià), 26; Telèfon 248.

Hospitalet:

Central: Laureà Miró, núm. 60; Telèfon 33 H. Sucursals: Pl. i Margall, número 90; Telèfon 31226. Progrés (Coll Blanc), núm. 58; Telèfon 31227.

Santa Coloma de Gramanet:

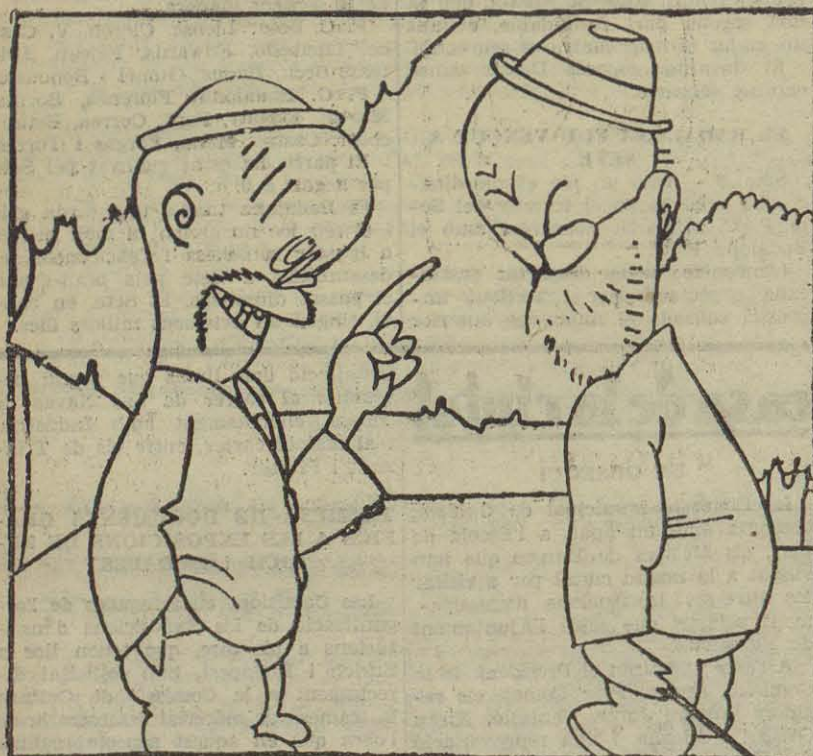
Carrer d'Anselm Clavé, número 13.

la humanitat

PREUS I SUBSCRIPCIO

Barcelona, un mes . . . Ptes. 250
Península, un trimestre . . . 750
Amèrica, un trimestre . . . 950
Altres països, un trimestre . . . 2500
No es tornen els originals ni es man-
té correspondència sobre els que no
hagin estat demanats.

DESPRES DE LA SESSIO

—Què li ha semblat el debat? Molt ensopit, oi?

—Res. Ni un aldarull. Això no es prendre's les coses seriosament.

(de Bagaria, a "Luz".)

CRONICA DE NOVA YORK

El paradís dels delinqüents

Tal vegada el lector estarà ja cansat de llegir sobre aquest assumpte, però no ens podem sotstraure a la temptació de parlar novament d'aquest. Ens referim al segrestament del malaventurat fill del coronel Lindbergh. Malgrat les gestions oficials, particulars i fins "criminals" que s'han realitzat, el cas és que el pobre nen no ha aparegut ni, segons sembla, porta camí d'aparèixer.

Avui dia—i no ens referim als Estats Units—la policia d'un país civilitzat pot, sempre que tingui les mans lliures, trobar tot el que vulgui i descobrir el que sigui precís. Vegi's, sinó, el que passa en qualsevol nació europea, quan es comet un crim que la policia té interès d'aclarir. Generalment un termini de quinze dies és suficient per descobrir el criminal i gairebé per apoderar-se d'ell. Per exemple, es verifica un atemptat contra el cap d'una nació. Per ben organitzats que eriguin els criminals, no passa el termini assenyalat sense que es descobreixi el veritable autor i fins l'organització sencera. Això quan l'atemptat no es frustra, com passa en la majoria dels casos.

En canvi, a Nordamèrica, no ha estat possible, ni de bon tros, trobar la desgraciada criatura ni menys encara tenir una pista dels segrestadors, malgrat l'enorme quantitat esmerçada i l'interès que les autoritats tenien per descobrir el fet i retornar el nen als seus pares.

Què vol dir això? Què s'ha de pensar d'un país on, després de fracassar la policia oficial i la particular, es confien les gestions als mateixos criminals? Què s'ha de pensar d'una nació on un cèlebre cap de criminals, com Al. Capone, pres, no pels seus crims, sinó solament per un deute amb el fisc, s'atreveix a posar condicions al Govern amb la prometença, més o menys vertadera, de què quan estigui en llibertat, ell s'encarregarà que el nen sigui retornat als seus pares?

I és que en l'Amèrica del Nord, o sigui els Estats Units, si es vol, "tot la olor se podrà" com en la Dinamarca d'Hamlet. Aquells puritans, aquells cuàquers del segle passat, aquells homes i dones tan escrupolosos en assumptes de consciència, han desaparegut. Avui una població massa rica, lliurada al materialisme del dòlar, que no ha conreat les dots de la intel·ligència i els sentiments humanitaris, ha perdut ja tot impuls que no sigui el de tenir diners per a poder gaudir a bastament de totes classes de vicis, de corrupcions i de venalitats. Per això veiem que Xicago, l'orgullosa i rica capital, ha quedat quasi arruïnada pels seus bandits; que els jutges i les autoritats es venen sense pudor als "gangsters"; que la policia no sap trobar els criminals, i que els "be-egggers" o els "beerbarons" siguin virtualment els amos de la nació.

I com que en l'actualitat hi ha crisi i el nordamericà no sap passar sense diners, augmenta el vici i la corrupció. A més de les necessitats nor-

mals de la població, es calcula que manca una gran quantitat de diners per a poder sostenir malament els "sense treball" i no hi ha dubte que una bona part d'aquests desgraciats aniran a engruixir els rengles dels malfactors que infesten actualment la nació.

Entretant es diu que el coronel Lindbergh i la seva esposa es disposen a marxar a Europa, puix els han indicat que els seria retornat el seu fill durant la seva absència. Tant de bo sigui així! Però dubtem que sigui veritat. Més aviat—i no tenim motius per afirmar-ho—sembla com si l'heroi de l'Atlàntic, perduda ja l'esperança de veure el seu fill, es disposés a abandonar un país on el Govern no sap defensar els ciutadans dels atacs dels criminals. És possible que qui, realitzant una gesta inoblidable, anà a Europa en avió, vagi allà ara, senzillament a bord d'un vaixell, per a no tornar a una pàtria tan desgraciada, on li han robat el fill, l'han burlat i l'han estafat, a ciència i paciència de la policia... I això sentint el dubte que possiblement molts dels que estaven obligats a prestar-li ajut per tal de recuperar el seu fill, es troben a sou dels mateixos segrestadors, els quals, altrament, potser estan penedit del fet i no saben com desprendre's del nen. — V. V.

A L'ENTORN DE LA DISCUSSIO DE L'ESTATUT

«El senyor Azaña és, per a Catalunya, una garantia», ens ha dit el senyor Aiguader

Terrassa del Restaurant Miramar. Migdia de sol i de llum. En una taula, amb altres bons amics nostres, l'alcalde, senyor Aiguader, que no està

BESTEIRO

president de les Corts de la República que en nom d'aquestes ha adreçat un telegrama de condol al Govern francès per l'assassinat de M. Paul Doumer

Els presidents de la República francesa

La fi tràgica de M. Paul Doumer s'ha produït uns dies abans de l'aniversari de la seva elecció a la presidència de la República. Aquesta tingué lloc el 13 de maig de 1931. M. Paul Doumer va sortir elegit en segon torn d'escrutini, per 504 vots contra 334 que tingué M. Marraud.

—M. Paul Doumer era el tretzè cap de l'Estat francès, després de la fundació de la tercera República, si s'hi compta Thiers i el mariscal Mac-Mahon.

Els presidents han estat els següents:

Thiers, Mac-Mahon, Jules Grevy, Sadi Carnot, Casimir Perier, Félix Faure, Emili Loubet, Armand Fallières, Raimond Poincaré, Paul Deschanel, Alexandre Millerand, Gaston Doumergue i Paul Doumer.

S'ha acomplert, doncs, el malefici de la xifra 13?

—L'Assemblea Nacional per a l'elecció presidencial, també s'ha reunit tretze vegades, des del 30 de gener de 1879.

—Solament cinc presidents han acomplert els set anys del seu mandat. Són Grevy, Loubet, Fallières, Poincaré i Doumergue.

Félix Faure morí, essent president, de mort natural. Sadi Carnot i Paul Doumer, foren víctimes de mans assassines. Grevy (en el seu segon septenari), Perier i Millerand, dimittiren abans d'expirar el seu comès. Per causa de malaltia, va ésser rellevat Paul Deschanel.

Tres ex-presidents de la República francesa viuen encara: Raimond Poincaré, Alexandre Millerand i Gaston Doumergue.

El ministre de Finances, senyor Jaume Carner, contra el qual alguns diaris dretistes de Madrid, han emprès una campanya

L'ALCALDE DE MADRID, SENYOR PERE RICO, A BARCELONA

El dissabte, al vespre, arribà a la nostra ciutat l'alcalde de Madrid, senyor Pere Rico, per tal d'assistir, com a president de la Unió de Municipis Espanyols a l'acte de constitució de la Federació de Municipis Catalans, que tingué lloc ahir, al Saló de Cent de les Cases Consistorials. L'acompanyava el càrrec i fervent municipalista, bon amic de Catalunya, senyor Jordana de Pozas, membre del Consell de la Unió de Municipis.

Havem tingut ocasió de parlar amb el senyor Rico, el qual, amb paraules sinceres, se'ns mostrà encisat de la rebuda afectuosa i de les atencions rebudes en la nostra ciutat.

—Es Barcelona—ens digué—una ciutat cada dia més gran i més europea. Estic satisfet de trobar-m'hi, malgrat que sigui per tan poques hores. Però pel mes de juny, per afers particulars, tinc de tornar i llavors m'hi estaré uns quants dies. L'amic Casanoves, el vostre batlle accidental, molt amablement s'ha ofert, per aquella data, fer-me conèixer totes les coses interessants que conté Barcelona. Suposo que tampoc m'abastaran els dies dels quals podré disposar, puix en aquesta ciutat hom va de sorpresa en sorpresa.

—Què podeu dir-nos de la qüestió de l'Estatut?—li preguntàrem.

El senyor Rico esquivà, prudentment, la resposta.

—Un alcalde no sap res del que passa fora de l'Alcaldia. I, si ho sap, és com a particular i no com a alcalde, i, per tant, la seva opinió té molt poc valor. Sols puc dir-vos que crec que tot acabarà bé.

—I què ens en diu de les declaracions fetes pel senyor Macià en el seu discurs del Saló de Cent?

—M'han semblat molt bé. Però, després, n'ha fet d'altres, en català, que no he comprès del tot, i per això no puc expressar-ne una opinió.

A ANGLATERRA

Els lectors del «Daily Telegraph» protesten de la parcialitat d'uns articles endesprestigid'Espanya

Londres. — El publicista que amb tanta lleugeresa ha posat la seva ploma a disposició de la causa dels que, fora d'Espanya, s'ocupen de difamar-nos i de difamar el nou estat de coses, ha rebut més d'una protesta per mitjà de cartes que els seus mateixos lectors han publicat en el seu mateix periòdic en el qual publica els seus articles, o sigui en el «Daily Telegraph». Una de les lletres signades per J. H. Tadis, persona que coneix molt bé Espanya, diu textualment: «Considero que els articles del doctor Dillon són molt exagerats, i es veu que tenen per objecte donar idea errònia del que en realitat ha succeït a Espanya des de l'adveniment de la República.»

Espanya tota, la sort que al front del Govern hi hagi un polític eminent, el senyor Azaña, que ha sabut veure la gravetat del problema i que emprarà tots els mitjans per tal de solucionar-lo d'una manera harmònica, fent honor a la paraula donada. El senyor Azaña és el polític més formidable que ha tingut Espanya. Cal sospesar la transcendència dels seus darrers decrets de reforma de l'exèrcit. El senyor Azaña és, per a nosaltres, una garantia.

—I què ens en diu de la campanya virulent que certs diaris de Madrid han emprès contra l'Estatut de Catalunya?

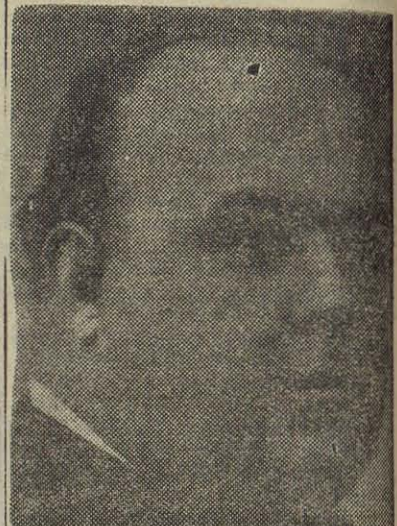
—Que ens ha ajavorit extraordinàriament. Les desferres de la Monarquia que l'han iniciat i ajudat, no han tingut pas gaire traga. Han obert els ulls als elements democràtics, als bons republicans, a aquells que potser per raons de sentiment haurien estat contra nosaltres. Han palesat que, amb l'excepció de combatre el projecte d'Estatut de Catalunya, a qui combatien, traïdament i amb tota la mala fe, era a la Constitució de la República i a la mateixa República. Aprofitaven aquesta avinentesa per a portar la perturbació al país i posar dificultats al Govern. Vist el joc, s'han quedat sols i fan el ridícul. Els tenim d'agrair el seu poc tacte.

Vingueren uns amics a saludar el batlle de Barcelona. No poguérem seguir la conversa. En despedir-nos, el senyor Aiguader ens digué que demà tornaria a Madrid i a no deixar ja les sessions del Congrés mentre en elles s'hi discuteixi l'Estatut.

El senyor Rico s'excusà de fer cap declaració política.

—Solament sóc alcalde—ens digué—com a polític, el cap del meu partit és el que deu i pot opinar.

El senyor Rico, ahir, pel Baluard del Passeig de Gràcia, tornà a Madrid, acompanyat del senyor Jordana de Pozas. El despediren el batlle accidental, senyor Casanoves, i nom.

L'alcalde de Madrid, senyor Pere Rico, que ha estat a Barcelona per a assistir a la sessió de constitució de la Federació de Municipis Catalans

brores personalitats de les quals assistiren a les sessions municipals d'ahir.

En arrencar el tren, el senyor Rico digué als que el voltaven:

—Fins a molt aviat. Visca Barcelona i Visca Catalunya!

La fabricació de l'or

EL DIRECTOR DE «NATURE» ASSEGURA QUE ES PODRÀ TRANSFORMAR EL PLOM EN OR

Londres. — El descobriment dels dos savis de Cambridge, que han descomposat l'àtom, està considerat en els cercles científics com el més gran dels temps moderns.

El director de la revista «Nature» ha dit que s'havia provat la possibilitat de la transformació de metall amb les experiències d'aquests savis, i que en un proper esdevenidor es podrà transformar el plom en or, per diversos procediments de laboratori.

MIQUEL MAURA

que va consumir el primer torn contra la totalitat de l'Estatut de Catalunya

Al Capone a la presó d'Atlanta

Londres. — Un missatge d'Atlanta senyala que l'arribada d'Al Capone a l'establiment penitenciari de l'esmentada ciutat, ha donat lloc a caloroses manifestacions per part dels detinguts, a favor del famós "ganster". Agradablement sorprès per aquesta recepció, el nou presoner s'ha prestat amablement a totes les formalitats. Ha vestit l'uniforme dels detinguts, i ha pres el número 40.886, sota el qual serà a l'avenir conegut i designat.

Al Capone passarà onze anys entrant aquestes muralles, afectat al servei de bugada.